Sobota, 4 (16) Kwietnia 1870 r. Sobota, 4 (16) Kwietnia 1870 r.

№ 76. ROK SIÓDMY. № 76.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie,** w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich; — w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie,** w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu. — **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

Nominacje. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z dnia 22 marca, mianowani zostali: naczelnikami kompanij wojskowo-poprawczych, zostający w piechocie linjowej, majorowie: *Sawrasow*—brzesko-litewskiej i *Swistunow*—nowogieorgiewskiej; zostający w artylerji pieszej polowej pułkownik baron *Schlippenbach* — dowódcą 3-ej brygady artylerji parkowej i 3-go parku artylerji konnej; odwołani zostali od obowiązków naczelników kompanij wojskowo - poprawczych: brzesko - litewskiej, podpułkownik *Ostachiewicz*, i nowogieorgiewskiej, podpułkownik *Anisimo-Janowski*,—oba z zaliczeniem do piechoty armji.

Bank Polski podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Banku z dnia 30 Marca roku bież.: w ilości rsr. 88 kop. 20, *Jasieńskiemu*, właścicielowi wsi Grzegorzewice, położonej w gubernji Warszawskiej, powiecie Grodiskim, gminie Skuły, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilorsr. 250 kop. 55, *Goszczyńskim*, właścicielom wsi Dobruchow, położonej w gubernji Petrokowskiej, powiecie Łaskim, gminie Wodzierady, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 931 kop. 49, *Zamojskiej*, właścicielce wsi Zawady, położonej w gubernji Warszawskiej, powiecie Nowo-Minskim, gminie Kuplew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 478 kop. 81, Teodorowi *Kuszkowskiemu*, właścicielowi wsi Łęg, położonej w gubernji Łomżyńskiej, powiecie Makowskim, Gminie Płoniawy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 204 kop. 16, *Wierzbickiemu*, właścicielowi części m. Lublina, nazwanej Bursaki, należącej do dóbr Niemce, położonej w gubernji i powiecie Lubelskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 248 kop. 92, *Żołnierowiczom*, właścicielom części m. Lublina nazwanej Białkowska-góra, położonej w gubernji i powiecie Lubelskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 458 kop. 56, Edwardowi *Doliwie*, właścicielowi wsi Łąka Lachowska, położonej w gubernji Łomżyńskiej, powiecie Kolnenskim, gminie Mały Płock, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy.

Warszawa, dnia 4 (16) Kwietnia

Zapowiadany przez niektóre dzienniki, jako mający się ukazać wraz z nominacją nowych ministrów w dzienniku urzędowym program nowego gabinetu, wcale się nie ukazał i rzeczywiście ogłoszenie jego było zbytecznem, skoro takowy, jak wiadomo, mieścił się w znanym memorjale ministrów poprzedniego gabinetu. Powtórzenie go w obecnej chwili nawet o tyle mogło być szkodliwe, że utrudniałoby zmiany, jakie różne przeważne okoliczności mogą wprowadzić do niego. Już podczas układów z drem Rechbauerem i autonomistami niemieckimi, zgadzano się na pewne odstąpienie od pierwotnego programu. Podobnież ustępstwa zapewnie będą musiały być zrobione podczas projektowanych układów z wielkimi właścicielami czesko-morawskimi, których przewódcy hr. Clam-Martinic, hr. Belcredi, książę Lobkowitz, Hugo Salm i inni mieli przybyć do Wiednia dla porozumienia się z gabinetem. Niektóre dzienniki sądzą, że po pojednaniu z szlachecko-czeskiem stronnictwem opozycyjnem, ułatwiłoby się znacznie i pojednanie z resztą opozycji czeskiej, a stronnictwo austro-niemieckie, które dotąd uważało się za jedyny i wyłączny czynnik w życiu konstytucyjnem, przewidując dopuszczenie do udziału w nim innych żywiołów, naprzód już oskarża nowy gabinet o chęć pogwałcenia konstytucji. — W Węgrzech, względem przebiegu przesilenia gabinetowego w Przedlitawji zachowywano zupełną wstrzemięźliwość. Głównie tam chodziło o prawność wyboru delegacji przez wiedeńską radę państwa, a opozycja węgierska, jak wiadomo nie przychylna instytucji delegacji, chcąc przyczynić się do jej upadku, w klubach i dziennikach żywo dowodziła nieprawności tego wyboru, ale dzienniki ministerjalne i organa stronnictwa Deaka również energicznie powstały przeciwko temu, uznając całkowitą prawność tego wyboru.

Przewidywania że hr. Daru pozostanie na swem stanowisku ministra spraw zagranicznych, choć do czasu głosowania powszechnego nad uchwałą ludową, nie sprawdziły się. Nawet *Patrie*, która jeszcze niedawno zapewniała o pozostaniu tego ministra w gabinecie, teraz donosi o jego podaniu się do dymisji i przychyleniu się cesarza Napoleona do jego żądania. Zdaje się nawet, że na tem nie ograniczy się przesilenie gabinetowe i oprócz p. Louvet, i margr. Talhouet pójdzie za przykładem p. Buffet i hr. Daru. Przynajmniej *Patrie* donosi, że kiedy ostatni z tych ministrów, z polecenia cesarza proponował p. Talhouet objęcie po nim wydziału spraw zagranicznych, p. Talhouet odrzekł, że raczej zamierza pójść za jego przykładem niż po nim nastąpić. Zdaje się jednak, że p. de Talhouet zaniechał swój zamiar, gdyż nasz telegram z Paryża z dnia onegdajszego, donosi, że wczorajszy dziennik urzędowy miał ogłosić jedynie dymisje pp. Daru i Buffet, dodając że wydział pierwszego z nich czasowo, obejmie p. Ollivier a drugiego p. Segris. Dzienniki liberalne paryzkie bardzo są zniechęcone z powodu przebiegu przesilenia gabinetowego, obawiają się bowiem, aby w ten sposób cały gabinet z 2 stycznia nie rozpadł się ostatecznie, w czem upatrują zgubny cios dla rozpoczętych zaledwie liberalnych reform, tem bardziej że na osiągnięcie tak nieznacznych jak dotąd rezultatów, poświęcono już tak wiele czasu. Wszystkie obecne wypadki, dzienniki te przypisują knowaniom reakcji, to jest stronnictwa Rouhera, które głównie nakłoniło cesarza Napoleona do żądania uchwały ludowej i do obstawania przy utrzymaniu wyłącznej jego inicjatywy w takich uchwałach, ten bowiem opór cesarza spowodował usunięcie się p. Buffeta i hr. Daru, i odstrychnięcie się lewego środka od gabinetu Olliviera.

O ile usunięcie się hr. Daru z gabinetu paryzkiego wpłynie na zmianę stanowiska tego gabinetu w kwestji rzymskiej niewiadomo; tymczasem, *Memorial diplom.* zapewnia, że p. Banneville który wyjechał już z Paryża do Rzymu, zabrał z sobą, dla doręczenia kardynałowi Antonellemu, memorjał hr. Daru, i że memorjał ten został jednocześnie zakomunikowany Austrji i innym mocarstwom katolickim. Rząd hiszpański znów mocno jest urażony na stolicę apostolską, która zabroniła biskupom hiszpańskim składać przysięgę na wierność konstytucji.

Po raz to drugi w krótkim czasie w telegraficznych doniesieniach z Madrytu wkradają się ważne omyłki. Niedawno wspominaliśmy o podobnej omyłce co do wotum nieufności dla ministra Echegaray; teraz także mylnie podana została przez telegram wiadomość o wyroku na księcia Montpensier; sąd wojenny skazał go nie na 1 miesiąc więzienia i wydalenie z Madrytu, ale na wydalenie z Madrytu przez przeciąg jednego miesiąca, w odległości najmniej 10 mil.

Kiedy po przyjęciu przez florencką izbę deputowanych bardzo znaczną większością tymczasowego budżetu na maj, stanowisko gabinetu włoskiego zdawało się utrwalone, znów *Opinione* donosi o zachwianiu się tego gabinetu i naradach króla włoskiego z jenerałem Cialdinim w przedmiocie wyboru nowych ministrów.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *14 (2) kwietnia.* **Jutrzejszy dziennik urzędowy ogłosi uwolnienie pp. Daru i Buffet. Ollivier czasowo obejmie wydział spraw zagranicznych a Segris skarbu. Zgromadzenie deputowanych lewicy postanowiło zalecić głównie przeczące głosowanie nad uchwałą ludową.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Odesa, 31 marca (12 kwietnia).* Dziś na gieł-

dzie był znaczny obrót weksli, na Paryż po 305 centymów za 1 rs. i na Londyn po 8 rs. 27 kop. za 1 funt sterling. — Obligacje banku chersońskiego były bardzo poszukiwane po kursie 87 1/2%. Pożyczka premjowa była mało żądana po kursie: 1-ej emisji po 152 1/2 rs. i 2-ej emisji do 151 rs. (*Wecz. Gaz.*)

* *Pińsk, 31 marca (12 kwietnia).* Wczoraj rzeka Przypeć ruszyła; pięć parostatków, które tu zimowały, odpłynęły do Kijowa, Perejasławia, Kremieńczuga i Jekaterynosławia, zkąd zabiorą dla holowania 20 gabarów z towarami. (*Tamże*).

* *Bieżeck, 31 marca (12 kwietnia).* Dziś ukończone zostało układanie relsów na całej przestrzeni drogi żelaznej rybińsko-bołogowskiej. Ustalony został przeto ruch bez przerwy pociągów roboczych pomiędzy Bołogojem i Wołgą. Ma tu przybyć z Petersburga komisja rządowa do inspekcji drogi. (*Tamże*).

* *Rybińsk, 31 marca (12 kwietnia).* Na skutek ukończenia układania relsów na drodze żelaznej rybińsko-bołogowskiej, przybywają nieustannie nad Wołgę pociągi robocze z materjałem z Bołogoja. (*Tamże*).

* *Ryga, 1 (13) kwietnia.* Pod miastem lód na Dźwinie zachodniej nie ruszył jeszcze, lecz powyżej miasta utworzyły się miejscami wielkie przestrzenie pozbawione całkiem lodu. (*Tamże*).

* *Wiedeń, 11 kwietnia (30 marca).* Dowodzący wojskami w Boccha di Cattaro, jenerał hr. Auersperg, przybędzie w piątek do Wiednia. Upraszał on o uwolnienie go od tych obowiązków, lecz nie uzyskał takowego z powodu teraźniejszych stosunków w okręgu Cattaro, a udzielony mu został tylko urlop. Zresztą w okręgu Cattaro nie panuje jeszcze zupełna spokojność. Kriwoszjanie i ledeniczanie są bardziej opornymi niż kiedykolwiek i nie chcą ścierpieć ani wykonania nowych fortyfikacij w górach, ani też dokonania spisu ludności. (*Cor. Bür.*)

* *Wiedeń, 14 (2) kwietnia. Die Presse* podaje ze źródła wiarogodnego co następuje o programie nowego gabinetu: Po opracowaniu projektów w przedmiocie ustępstw dla Galicji, rozszerzenia autonomji innych krajów koronnych i reform parlamentarnych na jak najliberalniejszych podstawach wyborów bezpośrednich, i po poprzedniem uzyskaniu dla takowych zatwierdzenia cesarskiego, rząd zamierza zwołać przewódców wszystkich stronnictw na konferencję, na której projekta te zostaną przedłożone. Jedynie w razie nieosiągnięcia porozumienia, rząd rozwiąże sejmy i radę państwa i odwoła się do ludów. (*Wolff's T. B.*).

* *Paryż, 14 (2) kwietnia.* Zapewniają, że p. Daru podał się dziś o godzinie drugiej do dymisji i że takowa została przyjętą. — Opowiadają, że p. Daru będąc upoważnionym przez cesarza do ofiarowania margr. de Talhouet wydziału ministerstwa spraw zagranicznych, otrzymał od niego następującą odpowiedź: „mój drogi hrabio, zadawalniam się tem, że cię przeżyłem; nie żądaj, abym po tobie był następcą." (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Florencja, 12 kwietnia (31 marca). Opinione* powiada: Położenie ministerstwa jest niepewne; król miał z Cialdinim długą konferencję w przedmiocie ewentualnego wyboru ministrów. — We wszystkich większych miastach trwają dotąd konsygnacje wojsk; pod Lugo ukazują się bandy uzbrojone; w kilku więzieniach musiano przytłumić rokosz siłą oręża, przyczem znaczna liczba osób odniosła rany. — Przy rozprawach nad budżetem tymczasowym, interpelowano wczoraj w izbie deputowanych w przedmiocie sprzysiężeń. Jeden z deputowanych lewicy wskazał na niebezpieczeństwo sytuacji na skutek knowań mazzinistowskich. Prezes ministrów Lanza stwierdził knowania stronnictwa wywrotu i wynurzył przekonanie, że pojedyncze wybuchy nie obalą porządku w państwie. Billia (z lewego krańca) usiłował usprawiedliwić rozruchy w Pawji, lecz został zganiony za to przez całą izbę. (*I. N.*)

* *Madryt, 13 (1) kwietnia. Epoca* donosi, że wielu księży odmawia składania przysięgi na konstytucję; *Epoca* doradza jednocześnie rządowi, ażeby unikał pozorów prześladowania. — Kupcy madryccy zamianowali komisję, której polecili wystąpić z przełożeniami przeciw nowemu patentowi o taryfie. — *Diario espagnol* zapewnia, że złoto z wyspy Kuby było główną dźwignią, która spowodowała powstanie w Garcja. — Podług *Tiempo*, rozwiązanie kortezów zostało odroczone. — Zdaje się, że bezzasadnemi są pogłoski o rychłej dymisji Rivery i o utworzeniu ministerstwa wyłącznie progresistowskiego. (*Cor. Bür.*)

* *Ottava, 13 (1) kwietnia.* Izba niższa kanadyjska wzięła pod rozwagę zniesienie aktu *habeas corpus*. — Obawy co do wtargnięcia fenjenów wzmagają się. Jeden pułk posłany został na granicę wschodnią, baterja zaś artylerji polowej postawioną została nad rzeką Clair. (*Wolff's T. B.*)

---

* (Kwesta wielko-tygodniowa). Członkowie głównej rady opiekuńczej zakładów dobroczynnych zawiadujący kwestą, prezydent miasta jenerał-major Witkowski i hr. Ostrowski, nadesłali następujące obwieszczenie do zamieszczenia: „W wykonaniu rozporządzenia rady głównej opiekuńczej zakładów dobroczynnych, rozpoczyna się kwesta wielkanocna po domach, dla warszawskich szpitali i innych zakładów dobroczynnych wszelkich wyznań; zbieranie ofiar przyjęli na siebie, nietylko członkowie towarzystwa dobroczynności, rad szczegółowych opiekuńczych szpitali i instytutów, lecz i inne osoby nie należące do zarządu tych instytucij. Obowiązki te, o ile są ciężkie i wymagające prawdziwego poczucia obywatelskiego, częstokroć nie są należycie oceniane, przez składających ofiary. Dla zebrania nie wielkiej nawet kwoty, nie mówiąc już o stracie czasu i opuszczenia własnych interesów, wieleż to muszą ponieść trudu i fatygi, obywatele zbierający ofiary, chodząc od domu do domu po wszystkich piętrach i lokalach, ileż te zacne osoby nieraz usłyszą niestosownych uwag, doznają szorstkiego przyjęcia, a w końcu bardzo często i ostatecznej odmowy w udzieleniu ofiary. Liczne przykłady podobnych wypadków w czasie poprzednich kwest, zmuszają członków rady głównej opiekuńczej, zawiadujących kwestą, okoliczności te wyjawić publicznie, ażeby z jednej strony zachęcić dających ofiary, do szlachetnego ocenienia poświęceń i trudów ponoszonych przez delegowanych obywateli, z drugiej zaś, zachęcić kwestujących do wytrwałości w przedsięwzięciu podjętem w Imię Boże i dla dobra cierpiącej ludzkości. O ile domyślać się można, cierpkie niekiedy przyjęcie kwestujących przez ofiarodawców, pochodzi ninjednokrotnie z tej przyczyny, iż powodowani jakimś fałszywym i źle zrozumianym wstydem, wahają się składać małych datków, zapominając, że i grosz wdowi, ze szczerego serca ofiarowany, przynosi pożytek potrzebującym i więcej zyskuje zasługi u Boga, jak ofiary większe nie raz dawane nad możność, lub dla względów światowych. Gdyby nawet na dwakroć-kilkadziesiąt tysięcy ludności naszego miasta, słynnego powszechnie z dobroczynności, od każdej osoby wpłynęło tylko po dwie lub trzy kopiejki, to i wówczas kwesta wielkanocna, zdwoiłaby prawie sumę, jaka rokrocznie osiąganą bywa z mozołem i przy niezwykłem poświęceniu się kwestujących. Lista obywateli którzy przyjęli na siebie ciężkie obowiązki zbierania kwesty wielkanocnej w roku bieżącym z wykazaniem cyrkułów, poniżej zamieszcza się i członkowie rady głównej opiekuńczej zawiadujący kwestą, mają nieomylną nadzieję, iż publiczność uczestnicząca w ofiarach, raczy takowe składać, z tem uczuciem i względnością, jaka należy się osobom, które poświęciły się zbieraniu kwesty. *Lista osób mających zbierać kwestę wielkanocną po domach w r. b. 1870. Cyrkuł 1 i 2.* Feliks Ołtuszewski pod Nr. 40, Jan Milewski Nr. 85, Marceli Zbigniewski Nr. 2637, Seweryn Niedzielski Nr. 412*d*, Michał Tański Nr. 6 Bonifraterska, Ludwik Fitkał Nr. 172, Jan Karwacki Nr. 101, Aleksander Czechowski Nr. 96, Walenty Zygmuntowicz Nr. 11, Konstanty Pohorecki Nr. 434, Romuald Czernicki Nr. 108, Jan Piasecki Nr. 176, Jan Żabicki Nr. 173, Izaak Kohn 2597/8, Teodor Sajfert Nr. 269, Feliks Tomaszewski Nr. 340, Józef Ściborowski Nr. 341, Fryderyk Goebel Nr. 356, Wincenty Morytz Nr. 326, Jan Minde Nr. 8, Zygmunt Kuszel Nr. 64, Jakób Pik Nr. 526, Józef Łysakowski Nr. 457, Antoni Chybowski Nr. 297/8, Wilhelm Gerlach Nr. 215/16, Karol Mroziński Nr. 185, Klemczyński Nr. 329, Michał Ojrzyński Nr. 355, Adam Kalinowski Nr. 325, Jan Wasilewski Nr. 332, Józef Burdzyński Nr. 318, Franciszek Jabłoński Nr. 2546, Walenty Sikorski Nr. 2584. *Cyrkuł 3 i 11.* Juljan Jankowski Nr. 2768*a*, Aleksander Prażmowski Nr. 546, Ignacy Dąbrowski Nr. 496, Józef Rudinger Nr. 557, Roman Gralewski Nr. 543, Jan Wróblewski Nr. 226, Wilhelm Jacobi Nr. 557, Ładysław Strzeszewski Nr. 1871, Michał Wójkowski Nr. 582, Apolinary Schmidt Nr. 2772, Franciszek Wojszycki Nr. 410, Karol Tajchert Nr. 417, Wilhelm Hoppe Nr. 582, Władysław Zdzitowiecki Nr. 462/3, Jan Gautier Nr. 457*a*, Ignacy Stawicki Nr. 642, Dawid Winawer Nr. 2700, Alfons Grotowski Nr. 2713, Ignacy Knauff Nr. 2706/10, Jan Rutkowski Nr. 2692. *Cyrkuł 4, 5 i 6.* Ludwik Jabłoński Nr. 6 Dzika, Piotr Dobronoki Nr. 651, Kaźnitz Nr. 2190, Perkowicz Nr. 2191*b*, Teodor Rybaczek Nr. 2384, Hipolit Święcicki Nr. 2098, Jawitz Nr. 2225, Franciszek Grymowski Nr. 2233, Icek Foldman Nr. 2258, Józef Barchan Nr. 2191*b*, Milstejn Nr. 2209 10, Jerzy Goldman Nr. 2286*a*, Sikorski Nr. 2312, Neüding Nr. 2244*b*, Ignacy Szulc Powązki, Jan Kuczyński Nr. 652, Karol Szlenker ojciec Nr. 710, Juljan Kowalewski Nr. 712, Leopold Moraczewski Nr. 846/7, Aleksander Liedke Nr. 669, Józef Czosnowski Nr. 679/80, Gretzmajer Maurycy Nr. 685, Liszewski Nr. 2372, Pruski Nr. 2339*a*, Matan Goldweitz Nr. 2264, Mościcki Nr. 2337, Józef Mikucki Nr. 2371, Butkiewicz Nr. 2391*a*, Bogdański Nr. 2431*ab*, Kuszel Nr. 2402*a*, Sokolnicki Nr. 2414, Józef Reichman Nr. 2426, Jeromin Nr. 2440, Stanisław Pfeiffer Nr. 2455, Ludwik Knauff Nr. 2439, Mścichowski Nr. 2412, Adolf Rentel Nr. 2500*L*, Eberlein Nr. 2500, Kukowski (syn) Nr. 2448. *Cyrkul 7 i 8.* Jan Popiel Nr. 638, Aleksander Makowiecki Nr. 765, Franciszek Kuśmierski Nr. 766, Karol Nivet Nr. 892, Aleksander Faust Nr. 717/18, Roman Holizar Nr. 11 Ogrodowa, Józef Ginett Nr. 754, Jakób Rozwadowski Nr. 914, Szlama Wejss Nr. 794*a*, Feliks Bocheński Nr. 30 Alea Jerozolimska, Nathan Habergrütz Nr. 1015, Andrzej Stypułkowski Nr. 1006, Jan Klejna Nr. 1113*b*, Franciszek Nowakowski Nr. 1054, Szmul Rotberg Nr. 1083, Szachna Reich Nr. 1096, Nathan Maiersdorff Nr. 1059, Kazimierz Rogiński Nr. 1117*E*, Stanisław Bogowolski Nr. 1396*A*, Maurycy Brauman Nr. 1381, Karol Plocer Nr. 1514, Feliks Głodowski Nr. 927*d*, Władysław Kulczycki Nr. 937/8, Konstanty Schile Nr. 1003, Bogumił Jorge Nr. 3072, Karol Rutkowski Nr. 3079, Teofil Kluczyński Nr. 3090*e*, Karol Kluczyński Nr. 3106*BB*, Karol Suchner Nr. 3106*u*, Karol Michelis Nr. 3106 *rxd*, Ludwik Bornholtz Nr. 3111*B*, Edward Drążkiewicz Nr. 3099, Szaja Prywes Nr. 1105, Teofil Gawroński Nr. 1087*d*, Ignacy Paszkiewicz Nr. 1143, Wojciech Hermanowski Nr. 1171, Bazyli Troester Nr. 1191*ab*, August Ferderung Nr. 1190, Michał Kaczmarski Nr. 1193, Jan Papi Nr. 1087*g*, Franciszek Dąbrowski Nr. 1232, Fryderyk Kahl Nr. 1421/2, Adolf Goebel Nr. 1431, Leopold Kappe Nr. 1484, Bogumił Przepałkowski Nr. 1463, Fryderyk Broch Nr. 1466, Józef Paul Nr. 1490*c*, Franciszek Zerich Nr. 1384/5, Aleksander Biloki Nr. 1511, Antoni Toczyski Nr. 1546, Franciszek Wilman Nr. 1550, Józef Lisowski Nr. 1444, Antoni Tischler Nr. 1379. *Cyrkuł 9 i 10.* Edward Reichman Nr. 2926, Antoni Boenisch Nr. 1738, Jan Bevensee Nr. 2995; Jan Rybiński Nr. 1656/7*a*, Adam Chodkowski Nr. 1654*d*, Michał Jankowski Nr. 1674, Wincenty Czosnowski Nr. 2989, Jozue Irlicht Nr. 1704, Gracjan Jaeger Nr. 1709, Tadeusz Sierzputowski Nr. 1567, Ludwik Gajsler Nr. 1653, Ks. Teofil Matuszewski Nr. 1742, Leon Staliński Nr. 1583, Walery Gawiński Nr. 1620, Leon Rakowski Nr. 1582*cd*, Saumuel Feigenblatt Nr. 2913*b*, Ignacy Kora Nr. 2914, Stanisław Dzierzgowski Nr. 1254, Marceli Tyski Nr. 1260*b*, Ignacy Podowski Nr. 1293, Stanisław Gotowt Nr. 4 Mazowiecka, Jan Folkierski Nr. 1582*de*, Franciszek Gawłowski Nr. 1252, Aleksander Żuliński Nr. 2673, August Kuhnke Nr. 1066*L*, Maurycy Piasecki Nr. 1343, Walenty Suchiński Nr. 2879, Franciszek Horak Nr. 2857, Józef Miechowicz Nr. 2777*b*, Antoni Parys Nr. 2979*a*, Józef Argier Nr. 2975, Ignacy Ciszewski N. 1362, Gustaw Hentzel Nr. 1578, Icyk Gołdflam Nr. 2851, Jakób Czerwiński Nr. 1523, Władysław Nikliński Nr. 1355*c*, Juljan Paszkiewicz Nr. 2859, Wiktor Maringe Nr. 1403, Józef Pajkowski Nr. 1281, Józef Sokołowski Nr. 3029, Józef Czerwiński Nr. 3009, Marcin Baranowski Nr. 3,043, Józef Morawski Nr. 1754*b*. *Cyrkuł 12 Praga.* Jan Nepomucen Rolbiecki Nr. 375, Juljan Różycki Nr. 397, Władysław Kryże Nr. 390, Samuel Blumengarten Nr. 176, Antoni Sokołowski Nr. 156/7*a*, Cezary Skóryna Nr. 109, Szymon Rozen Nr. 418, Jan Nepom. Dąbrowski Nr. 403.

* (Dochód z koncertu). Inspektor Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu nadesłał nam dla podania do wiadomości publicznej następujące zawiadomienie: Suma rsr. 802 kop. 10 otrzymana z koncertu urządzonego w dniu 20 marca (1 kwietnia) r. b., staraniem komitetu resursy kupieckiej warszawskiej, na korzyść niezamożnych studentów warszawskiego uniwersytetu, z decyzji zarządu uniwersytetu rozdzieloną została jak następuje: za 17 studentów wniesioną została w całości przynależna opłata za 2 półrocze r. 1869/70, to jest po rsr. 25 za każdego studenta; za 16 studentów wniesioną została połowa rzeczonej opłaty czyli po rsr. 12 kop. 50 za każdego; za jednego wniesiono rsr. 20, za trzech po rsr. 17, i wreszcie za siedmiu studentów po rsr. 15, co wynosi sumę rsr. 801. Resztującą kwotę rsr.

1 kop. 16 postanowiono doliczyć do funduszu zostającego w rozporządzeniu komitetu wsparcia niezamożnych studentów uniwersytetu.

* (Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej), przy wyszukiwaniu nędzy prawdziwej, aby dać sposobność osobom miłosiernym nieść takowej pomoc, najczęściej się spotyka ze stałą jej towarzyszką, z chorobą. Przepełnione szpitale, a często sam rodzaj choroby wymaga rychłej pomocy w mieszkaniu biednego. Biuro informacyjne ponawia wezwanie swoje do panów lekarzy, aby ci którzy chętnie i bezinteresownie zechcą nieść pomoc nieszczęśliwym, na wskazanie biura zechcieli się na to zdeklarować piśmiennie, przysyłając adres swój do biura, ulica Jasna Nr. 4. Ponawiamy z tej przyczyny wezwanie nasze raz już ogłoszone w pismach tutejszych, że zapewne uszło uwagi większej części lekarzy, dotąd bowiem trzech tylko zapisało się nieść pomoc ubogim na wezwanie biura, a mianowicie doktorzy: Chomętowski ulica Chmielna, Grün ulica Żabia, i Rozenfeld ulica Królewska.

* (Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej), (ul. Jasna Nr. 4 nowy) sprawdzonej przez siostry miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej następujące osoby: Baraniak An. (po chorobie, 5-ro drobnych dzieci) ulica Czerniakowska Nr. 13; Gebera Joska (8-ro dzieci, chory na nogi) ul. Czerniakowska Nr. 4; Blinzaka Cyr. (ślepa, 5-ro dzieci) ul. Czerniakowska Nr. 2; Dąbrowską An. (wdowa, 3-e drobnych dzieci) ul. Wróbla Nr. 1; Szeligę Eleo. (wdowa, 4-ro drob. dzieci) ulica Nowolipie Nr. 2451; Wiatrowską K. (wdowa, 4-ro drob. dzieci) ul. Nowomiejska Nr. 7; Pukową M. (chora, 4-ro drob. dzieci) ul. Aleksandrja Nr. 5; Herbę Ewę (ręka sparaliżowana, 4-ro drobnych dzieci) ul. Tamka Nr. 21; Martyniakę M. (wdowa, 4-ro drob. dzieci) ul. Czerniakowska N. 5; Jesiotra Gdala (żona po chorobie, 4-ro drob. dzieci) ul. Czerniakowska Nr. 5; Rychmo Jak. (ślepy, dzieci drobnych 4-ro) ul. Wilcza Nr. 2; Karwowską Eu. (sparaliżowana od 5-ciu lat) ul. Bracka Nr. 6; Iberszerę Kar. (wdowa, 4-ro drobnych dzieci) ulica Czerniakowska Nr. 2993; Tkaczyńską (mąż chory, 4-ro drob. dzieci) ulica Lipowa Nr. 6; Kuleszową (sparaliżowana od lat 10-ciu) ul. Tamka Nr. 2860; Kolendę (wdowa, 4-ro drobnych dzieci) ul. Nowolipie Nr. 64.

* (Nowa broszura). *Warsz. Dniew.* pisze: W przeddzień wiecznie pamiętnej daty 4 (16) kwietnia, ukazała się w księgarni Kożanczykowa, tylko co wydrukowana u nas, w Warszawie, broszura w języku ruskim pod tytułem: „Uczucia prawdziwego słowianina. Na pamiątkę pamiętnych dla Rosji dni cudownego ocalenia drogocennego życia Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra II. Napisał i na korzyść budowy w Moskwie pierwszej kaplicy i szkoły, z bibljoteką słowiańską pod wezwaniem, oraz na cześć i chwałę pierwszych apostołów słowian, śś. Cyryla i Metodego, wydał F. I. Jezbera, słowianin z Czech." (Warszawa, 1870 roku, cena 10 kop.) Broszura ta wydrukowaną była po raz pierwszy w Moskwie, w 1866 r., lecz do teraźniejszego wydania warszawskiego weszło tyle dopełnień, że czytane jest ono z nowym, jak najżywszym interesem. „Uczucia prawdziwego słowianina," wyrażone są w niewielkim utworze poetycznym, nacechowanym duchem modlitwy tkliwej do Opatrzności Bozkiej, która ocaliła dla Rosji ubóstwianego Cesarza-Oswobodziciela. Wielce poważany F. I. Jezbera objaśnia w swojej przedmowie, że 4 (16) kwietnia 1866 r., kiedy wiadomość o zamachu na drogocenne życie ubóstwianego Monarchy wstrząsła całem państwem ruskiem,—on, autor, znajdował się w Moskwie. Radość, zapał i modły z powodu ocalenia drogocennego życia, okazane jednomyślnie przez wszystkich wiernych synów Cesarstwa ruskiego, wywarły na nim tak silne wrażenie, że nie zapomni on o niem przez całe życie. Pod wpływem tych wrażeń wylały się „Uczucia prawdziwego słowianina." W końcu broszury przytoczone są krótkie wiadomości statystyczne o narodowościach słowiańskich. Tem przyjemniej jest nam podać wiadomość o tem wydawnictwie, że jego autor, F. I. Jezbera, jak wiadomo, jest obecnie docentem na katedrze filologji słowiańskiej w uniwersytecie tutejszym.

* (Pogoda). W stanie pogody nie widać stanowczo zmiany; dziś z rana było także około 4 stopni ciepła; barometr trzyma się w jednakiej mierze, lecz dzień dzisiejszy będzie widocznie jasny.—We środę, 1 (13) kwietnia, stan powietrza był następujący: u nas w Warszawie było $+3{,}2^\circ$, w Petersburgu $-0{,}4^\circ$, w Moskwie $-3{,}2^\circ$, w Kijowie $+2{,}4^\circ$, w Odesie $+1{,}6^\circ$, w Tyflisie $+3{,}2^\circ$; we wtorek, 31 marca (12 kwietnia), było: w Konstantynopolu $+6{,}4^\circ$, w Paryżu $+4{,}8^\circ$, i w Rzymie $+8{,}8^\circ$.

* (**Kurjerek**). Uroczystość jutrzejsza podziałała i na dzień dzisiejszy—wszystko w mieście tętni przyspieszonem życiem, wszyscy się spieszą z wykończeniem prac kuchennych na jutrzejsze stoły. Od południa już w wielu domach zastawiają ciasta i mięsiwa, przeznaczone do święcenia, ostatnie pary rękawiczek wykupują się po sklepach, ostatnie ściegi dają się do przeznaczonych na święta strojów—a po południu, już zapanuje cisza i uroczysta pielgrzymka po grobach, zakończona wesołem „Aleluja."

— Jak dalece warszawianie pragnęli oczyścić nie tylko sumienia lecz i ciała swoje, przed świętami wielkanocnemi—mogą najlepiej zaświadczyć łaźnie i łazienki tutejsze, które, wszystkie co do jednej, tak były zajęte przez kilka dni ostatnich, że przybywający do nich goście musieli jedni na drugich wyczekiwać godzinami całemi—a wiele osób po najdłuższem nawet wyczekiwaniu, wracać musiało do domów, nie dostawszy się do upragnionej kąpieli!

— Malowniczy widok przedstawiają, wczoraj i dziś, posłańcy roznoszący obstalowane z cukierń i piekarń ciasta: mijają się oni ciągle po trotuarach, a przy największej nawet ostrożności nie zawsze bez szwanku dochodzą. Wczoraj np. widzieliśmy dwie służące, z których jedna niosła na tacy, dwie okazałe baby, druga zaś naprzeciw idąca, dwa piękne mazury. Spotkawszy się nagle na zakręcie dwóch ulic, służące potrąciły się tacami... Niestety! baby potoczyły się na trotuar asfaltowy, a „mazury" spadły na baby... Biedne mazury! Nieszczęsne baby."!

— Ponieważ dzień dzisiejszy zaobsorbowany jest całkiem przez przedświąteczne obrzędy i zatrudnienia, przeto faktów zwyczajnych, stanowiących codzienny aliment naszego kurjerka nie dajemy, chyba tylko poważniejszej natury.

Tak więc wspomnimy o myśli rzuconej w ostatnim numerze „Kroniki Rodzinnej" założenia „Domu wspólnego zamieszkania i wspólnej pracy" dla kobiet osamotnionych, nie mających rodziny i przytułku. Myśl to niezmiernie zacna i gdyby zrealizowaną została, mogłaby ocalić nie jedną opuszczoną istotę od nędzy i niesławy. Czy jednak zamiar taki da się wykonać i jak prędko wszedłby on w życie? odpowiedzieć trudno. Wszystko to bowiem zależy nie tylko od funduszu zakładowego lecz, i bardziej jeszcze, od umiejętnego uorganizowania takiego „domu," w którym ostatecznie, praca zamieszkałych kobiet musiałaby stać się podstawą egzystencji zakładu. Najtrudniej może byłoby tam o zgodę pomiędzy tylu samotnicami, nie zbyt pewnie wesoło usposobionemi a pomiędzy któremi powstałyby może zawiści i waśnie z powodu piękniejszych oczu, lub ładniejszego buziaczka... Ludzie są ułomni!

— W najświeższym zeszycie „Bibljoteki Warszawskiej" spotkaliśmy artykuł obszerny, napisany przez jednego z głębszych myślicieli naszych, znanego zdawna i chlubnie na polu nauki i piśmiennictwa, profesora p. Aleksandra Tyszyńskiego. Artykuł ten czy traktat, jeżeli chcecie, nosi skromny tytuł: „Dwie świtezianki", lecz właściwie zawiera on streszczoną silnie i umiejętnie, całą prawie epokę poetycznej działalności w literaturze tutejszej a określając dosadnie, z głękokiem pojęciem, prace a może bardziej ducha trzech wielkich poetów, z których te prace się poczęły—rzuca światło na mało znane dotąd przez ogół publiczności, wielkie utwory Słowackiego. Wprawdzie, nie zupełnie zgadzamy się z szanownym profesorem na jego pojęcia o „Królu Duchu" tego poety—lecz różnica pojęć zachodzi tylko co do niektórych szczegółów rzeczonego rapsodu i w tem, że p. Tyszyński nie dość wybitnie wskazał czytelnikom na najświetniejszą postać tego rapsodu, na „Zorjana", który jest gwiazdą ducha poety, który „szedł przez płomień z uśmiechem piosneczki" a tak cudownie „pokręcał swojej maleńkiej lirenki". W ogóle jednak artykuł p. Tyszyńskiego stanowi znakomite studjum i wygląda pomiędzy *quasi* recenzjami dzisiejszemi, jak świst orła śród łagodnego gęgania...

— Znany chlubnie z talentu, fortepianista p. Aleksander Zarzycki, skomponował dwie nowe prace, „Psalm" i duet „Ave Maria" na baryton i sopran. Obiedwie te kompozycje wykonane zostaną w jednym z kościołów tutejszych.

— Teatra zamknięte—lecz po ich otworzeniu, niebawem bo w niedzielę „przewodnią" ujrzymy nowości, na scenie teatru wielkiego operę „Kadi," Thomasa, a na scenie rozmaitości p. t. „Wycieczka za granicę." Ta ostatnia jest to, jedno-aktowa komedja, w której grać będą: pani Bakałowicz, oraz panowie Ostrowski i Szymanowski.

— W dniu wczorajszym, na tutejszej stacji st.-petersburgsko-warszawskiej drogi żelaznej, maszynista Blum, tak silnie rozpędził lokomotywę, że wpadł takową na przybyły pociąg towarowy i uszkodził trzy ostatnie wagony, niespowodowawszy jednakże nieszczęśliwych następstw dla obecnych tam ludzi.

— W cyrkule Jerozolimskim, w domu pod Nr. 1083, w rurze blaszanej, przeprowadzonej pod sufitem, na przestrzeni całej izby, zapaliły się sadze, lecz ogień natychmiast przez kominiarzy ugaszonym został; rurę i część ściany przyległej wyrąbano.

— W cyrkule Pragskim, Andrzej Kuberski, stróż domu Nr. 159, lat 38 wieku liczący, znany z nałogowego pijaństwa, zmarł nagle. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa sąd zawiadomiono.

— W cyrkule Łazienkowskim, w szlachtuzie na Solcu, Aleksander Traczewski, robotnik, wynosząc na plecach mięso do furgonu, upadł i złamał sobie nogę lewą. Odesłano go na kurację do szpitala.

* (Kradzież). Przed kilku tygodniami, przybył do Warszawy kupiec starozakonny z Lublina, który poczyniwszy tu różne sprawunki, miał przy sobie jeszcze około rsr. 1,000 w pugilaresie, wraz z notatkami i innemi papierami. Mając chęć użycia łaźni, a nie będąc obznajmiony z miejscowością, miał sobie wskazany jeden z takich zakładów przy ulicy Rybaki, gdzie wszedłszy, zaraz w kasie okazał pugilares, żądając przyjęcia onego do zachowania, lecz odmówiono mu przyjęcia pieniędzy, zapewniając, że może pozostawić je przy sobie i w łaźni, bez żadnej obawy. Po takiem zapewnieniu, kupiec złożywszy rzeczy i pugilares w szafce, poszedł do kąpieli, po powrocie z której ubierając się, dostrzegł kradzież pugilaresu. Na zrobiony przezeń krzyk, wszystkich będących w ubieralni, zatrzymano i zrewidowano, poszlak jednak względem sprawcy żadnych nie wykryto. Wkrótce potem, rozchodzić się zaczęły wieści, że jacyś dwaj młodzi żydzi, dość skwapliwie z łaźni wychodzili, a chociaż opis ich powierzchowności bardzo był niepewny, jednakże wydział śledczy po dostawieniu podejrzanych dwóch żydów, dopełnieniu naocznej konfrontacji i zebraniu faktów, powziął niewątpliwe przekonanie, że oni właśnie byli sprawcami tej kradzieży. Obaj z początku stanowczo zaprzeczali czynu, w dalszem jednak badaniu i po zestawieniu licznych przeciw nim walczących okoliczności, jeden z nich przyznał, że pugilares w łaźni znalazł i z będących w tymże pieniędzy rsr. 990 w biletach bankowych, wziął sobie rsr. 600, a pugilares i pozostałe rsr. 390 oddał swemu towarzyszowi. Skradzione w ten sposób pieniądze, ukrył na odludnej ulicy pod pustą budką i z takowych rsr. 580 poszkodowanemu zwrócono. Wspólnik jego ani do czynu ani do brania udziału w zdobyczy przyznać się niechciał, pomimo to wszakże, obaj właściwemu sądowi, po ukaranie oddani zostali.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie, pojutrze 6 (18) kwietnia powinny być zapalone o godzinie 7 min. 30 wieczorem, a zgaszone o godzinie 12-ej wieczorem.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj*	rs.	1	kop.	22	*dziś*	rs.	1	kop.	22.
Za frank	„	„	—	„	33		„	—	„	33.
Za złoty reń.	„	„	—	„	66		„	—	„	66.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Towarzystwo franko-ruskie). *St. Petersb. Wied.* donoszą, że w zeszłym tygodniu przybył do Petersburga hr. Karol Vouavré de Charleville, założyciel towarzystwa międzynarodowego franko-ruskiego. Towarzystwo to, o zatwierdzenie którego hr. Charleville uprasza obecnie nasz rząd, cieszy się, jak słyszeliśmy, szczególną protekcją cesarza Napoleona III. Ma ono na celu przyczynianie się do rozwoju stosunków finansowych, handlowych i przemysłowych pomiędzy Francją i Rosją. Do liczby założycieli należą najgłośniejsze nazwiska arystokracji tak francuzkiej, jak i innych krajów zagranicznych, jak np. hr. Larochefoucauld-Liancourt, książę Castellucio i inni. Kapitał zakładowy towarzystwa franko-ruskiego ma wynosić 20,000,000 fr. i podzielony jest na 40,000 akcij, po 500 franków każda.

* (Kwestja dróg żelaznych). Komisja inżenjerów, która jeździła w styczniu r. b. za granicę dla obejrzenia dróg żelaznych o wązkiej kolei i nowych lokomotyw Ferleya, złożyła raport bardzo ciekawy o rezultatach swoich badań. Słyszeliśmy,—powiadają *St. Pet. Wied.*,—że sfery administracyjne powzięły zamiar wykonania wkrótce w niewielkich rozmiarach próby budowy u nas drogi żelaznej o wązkiej kolei, i że wybór padł na korzyść tej samej liweńskiej gałęzi, o której tyle mówiono blizko rok temu. Dodają do tego, że wybór kierunku tej drogi postanowiono zmienić na korzyść projektu złożonego przez ziemstwo.—*Gołos* podaje wiadomość z Odesy, że w mieście Nikołajewie, od przystani kupieckiej, rozpoczęto już roboty ziemne dla drogi żelaznej do Jelisawetgrodu, z gałęzią na Znamienkę i miasto Cherson. Powiadają, że droga ta ukończoną

zostanie w tym jeszcze roku. Powiadają także, że na tej nowobudującej się sekcji, cała służba, jako to naczelnicy stacji, konduktorzy, mechanicy, maszyniści, palacze i wogóle cały skład osobisty, mają być mianowani z osób służących we flocie. O korzyściach tej sekcji drogi żelaznej zbytecznem byłoby rozwodzić się. Obecnie droga z Połtawy do Odesy wynosi 600 wiorst; licząc po $^1/_{30}$ kop. od puda za wiorstę, odstawa jednej czetwerti pszenicy kosztuje obecnie z naładowaniem i wyładowaniem około 1 rsr. 50 kop.; po otwarciu zaś sekcji pomienionej, odstawa tej samej pszenicy do Nikołajewa będzie kosztować tylko 75 kop. Przytem ładowanie na statki będzie dokonywane wprost z wagonów, podczas gdy teraz pszenica wyładowywana jest w Odesie na stacji towarowej, położonej o 6 wiorst od portu, co połączone jest z osobnym wydatkiem.

* (Bank odeski). *Gołos* donosi, że zatwierdzony niedawno bank odeski rozpocznie swe operacje w końcu maja r. b. Do liczby założycieli tego banku przybyły jeszcze następujące osoby: Aleksander Abaza, Anisim Rafałowicz, Dawid Rafałowicz i Michał Effrusi.

* (Sprawa o zamordowanie von Zona.) *Sudeb. Wiest.* podaje między innemi następujące szczegóły o biegu sprawy o zamordowanie von-Zona: „Już o godzinie 8-ej zrana stały u wejścia głównego do sądu tłumy ludzi, którzy życzyli sobie dostać się na posiedzenie. Wiadomo, że nie rozdawano biletów, miejsc zaś w sali posiedzeń (w byłej sali departamentu kryminalnego izby sądowej) jest tylko 80, które zajęte już zostały o wpół do 9-ej przez tych szczęśliwych, którzy zdołali dostać się prędzej od innych przez schody wiodące na drugie piętro. Tymczasem tłum zwiększał się coraz bardziej do samej chwili otwarcia posiedzenia. Życzących sobie widzieć morderców von-Zona było co najmniej 10 razy więcej od tych 80-u, którzy zdołali dostać się do sali. Samo posiedzenie zaszczycone zostało obecnością Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Konstantego Mikołajewicza, Mikołaja Mikołajewicza, Mikołaja Konstantynowicza, Księcia Mikołaja Maksymiljanowicza Leuchtenbergskiego i Książąt Aleksandra i Jerzego Oldenburgskich. Na posiedzenie to przybyli także minister sprawiedliwości, jego towarzysz, minister spraw zagranicznych, jenerał-adjutant książę Suworow-Rymnikski, gubernator petersburgski hrabia Lewaszew, koniuszy dworu hrabia Strogonow, były minister spraw wewnętrznych P. A. Wałujew i wielu innych dygnitarzy. Pomimo bardzo krótkiego terminu dla doręczenia świadkom wezwań, i pomimo znacznej ich liczby (51), stawili się oni akuratnie, tak, że nie zgłosiło się tylko trzech świadków, którzy wyjechali na prowincję, i trzech innych, którzy złożyli świadectwa o chorobie. Po odczytaniu aktu oskarżenia, wszyscy obrońcy, z wyjątkiem obrońcy oskarżonego Maksyma Iwanowa, upraszali, ażeby ze względu na silny wpływ, jaki zdaniem ich wywiera na wszystkich oskarżonych Maksym Iwanow, badano oskarżonych każdego z osobna. Życzeniu temu stało się zadosyć i oskarżeni badani byli każdy z osobna w następującym porządku: Aleksander Iwanow, Jan Fedorow, Aleksandra Awdiejewa, Antoni Graczew, Darja Turbinowa i Maksym Iwanow." — Czytamy w gazecie *Nowoje Wremia*, że sprawa von-Zona ukończona została 30 marca (11 kwietnia), o godzinie 5-ej zrana. Wszyscy oskarżeni, oprócz Marji Turbinowej, uznani zostali winnymi popełnienia zabójstwa, bez ułożonego zawczasu planu i bez zmowy; przyczem Antoni Graczew uznany został za działającego bezwiednie i za zasługującego na zupełną względność. Darja Turbinowa uznaną została winną niedonisienia o zbrodni, która była jej znaną. Maksym Iwanow skazany został do robót ciężkich w kopalniach na 12 lat; Aleksandra Awdiejewa — na osiedlenie w dalszych miejscach Syberji, Antoni Graczew i Marja Turbinowa — na zamknięcie w domu poprawy, pierwszy na 5 lat, druga zaś na 8 miesięcy; reszte oskarżonych sąd skazał do robót ciężkich na 4 lata.

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Przesilenie ministerjalne.—Adresa.—Dymisje). *Wiedeń, 11 kwietnia.* Kombinacja co do gabinetu Potockiego-Rechbauera nie powiodła się wcale, układy z deputowanym styryjskim zostały zerwane i opuścił on już Wiedeń. Przyczyna tego rezultatu leży w niemożebnych do przyjęcia żądaniach, które przewódca autonomistów uznał za stosowne postawić. P. Rechbauer żądał mianowicie uwzględnienia autonomji krajów koronnych i prawa narodowości, rozwoju prawodawstwa wyznaniowego, rozszerzenia urzeczywistnionych już reform liberalnych we wszystkich gałęziach życia publicznego—i to wszystko zostało mu przyrzeczonem, lecz żądał on nadto zmniejszenia budżetu wydziału wojny o 15 do 20 miljonów guldenów, i o tę trudność rozbiła się kombinacja oparta na jego wejściu do ministerstwa; najpierw bowiem budżet wydziału wojny należy do kompetencji rady państwa, i powtóre oświadczonem zostało ze strony kompetentnej, że zmniejszenie tego budżetu nie może być dokonane bez jak najniebezpieczniejszego osłabienia sił zbrojnych państwa. Przeto prezes ministrów hr. Potocki uciekł się do utworzenia ministerstwa tak zwanego fachowego, które kierować ma sprawami państwa do czasu zgromadzenia się nowej rady państwa; ponieważ zaś ukonstytuowanie takiego ministerstwa nie przedstawia wielkich trudności, przeto panuje przekonanie, że obejmie ono swoje obowiązki za kilka dni. Wydziałem spraw wewnętrznych ma kierować w tem ministerstwie hr. Taaffe, były prezes gabinetu; p. de Pretis, szef sekcji w ministerstwie handlu, ma zostać ministrem handlu lub skarbu; pan Stremayer pozostanie nadal ministrem wychowania publicznego; p. Tschabuschnigg, członek sądu wyższego, ma stanąć na czele ministerstwa sprawiedliwości; hr. Spiegel jest kandydatem na ministra rolnictwa, i p. Mende pełnić będzie prawdopodobnie też same obowiązki, które należały poprzednio do dra Bergera, t. j. zostanie ministrem bez wydziału. Wszyscy pięciu ostatnich przyszłych ministrów są członkami izby deputowanych, gdzie w połączeniu z autonomistami tworzyli lewy kraniec; okazuje się ztąd, że pomimo charakteru prowizorycznego ministerstwa projektowanego, zastrzeżono w nim stanowisko stosowne dla żywiołu parlamentarnego. Lecz właśnie te względy dla poprzedniej większości utrudnią wielce zadanie ministerstwa, lub może nawet uczynią takowe całkiem niemożebnem, z dotychczasowych bowiem doświadczeń nie można przypuścić, ażeby czesi okazali gotowość do układów z takiem ministerstwem, które złożone będzie w znacznej części z członków tak nienawistnej większości izby deputowanych. W rzeczy samej zdaje się, że nowe ministerstwo będzie mieć na celu głównie przeciągnięcie do obozu ministerjalnego części opozycyjnej arystokracji czesko-morawskiej, albowiem ciągle jest mowa tylko o układach z tą grupą, podczas gdy wiadomościom o powołaniu dra Riegra do Wiednia i o wszczęciu układów z innymi przewódcami czeskimi, zaprzeczają teraz stanowczo. Prawdopodobnie pozostawionem będzie później arystokracji czesko-morawskiej, wywarcie jej wpływu i na pozostałe żywioły czeskie, i powiadają już nawet, że hr. Leon Thun zobowiązał się, że po nastąpionem porozumieniu pomiędzy rządem i arystokracją opozycyjną, pośredniczyć będzie pomiędzy pierwszym a opozycją narodową w Czechach. — W rozmaitych miastach niemieckich, zwłaszcza w Czechach północnych, uchwalane są obecnie adresa zaufania dla ministerstwa Hasnera, oraz wykonywane są inne także demonstracje na korzyść konstytucji. Nie należy atoli przywiązywać zbyt wielkiej wagi do tych oświadczeń. Od roku 1860 przyzwyczajono się w Austrji do tego, że przy każdej sposobności napływa ze wszech stron cały nawał adresów, rezolucji i t. p.; lecz jak skoro poczciwi obywatele miast prowincjonalnych zadosyć uczynią swej manji gadania i pisania, wówczas sprawa idzie na stronę i nikomu nie przychodzi na myśl zapalać się w dalszym ciągu w obronie przekonań, które zostały już raz wyświetlone w świetny sposób w jakiejkolwiek bądź formie. — Ze zmianą ministerstwa, nastąpią naturalnie znaczne zmiane w wyższych posadach rozmaitych ministerstw. Wielu takich dygnitarzy, którym epoka Giskry-Herbsta dopomogła do zrobienia karjery, podało się niezwłocznie do dymisji, widzą oni bowiem bardzo dobrze, że nie są na swojem miejscu w nowej erze. Inicjatywy w tym względzie podjęli się między innymi p. Waser, podsekretarz stanu w ministerstwie sprawiedliwości, i radca ministerjalny Erb, przewodniczący w utworzonem niedawno biurze prasowem przedlitawskiem. W miejsce p. Erb'a ma być mianowany radca dworu Hell, który pracuje obecnie w kancelarji państwa i który był przez długie lata przewodniczącym w biurze prasowem ogólnopaństwowem. *(Nordd. A. Z.)*

* (Ministerstwo i obecna sytuacja. — Wiadomości z Węgier). *Wiedeń, 12 kwietnia.* Podług oświadczeń jednobrzmiących prasy półurzędowej i niezależnej, tutejsze przesilenie ministerjalne znajduje się w przededniu rozwiązania tymczasowego. *Wiener Zing* ogłosi jutro nazwiska tych osobistości, które mają stanąć u steru rządu tymczasowo, to jest do czasu zgromadzenia się nowej rady państwa i ukonstytuowania się nowej większości. Stopień atoli ministrów uzyskają nateraz tylko hr. Potocki, hr. Taaffe i p. Tschabuschnigg, na czele zaś innych ministerstw staną, stosownie do najnowszych decyzji powziętych w zamku cesarskim, jedynie kierownicy tymczasowi, ażeby nie przesądzać w żaden sposób późniejszego uzupełnienia gabinetu. Jednocześnie z listą nowych ministrów i wice-ministrów ma być także ogłoszony w *Wiener Ztng*, jak donoszą niektóre pisma, program formalny stojących na czele nowego gabinetu hrabiów Potockiego i Taaffe'go. Lecz ponieważ przekonania tych panów są już i bez tego znane powszechnie z memorjału mniejszości, przeto trudno zrozumieć, na jaki cel ma posłużyć to ogłoszenie. Zresztą na urzeczywistnienie programu ministerjalnego może jeszcze wpłynąć na rozmaite sposoby potęga stosunków. Już przy pierwszem usiłowaniu, mianowicie przy układach z p. Rechbauer'em, natrafiono na przeszkody niespodziane, które spowodowały niejaką chwiejność, w dalszym zaś przebiegu działalności nowego ministerstwa nie braknie zapewne także przeszkód. W chwili przeto obecnej, ze wszech miar dostatecznem jest to, że organa półurzędowe, zamiast rozwijania programu szczegółowego działalności nowego ministerstwa, ograniczają się na zaświadczeniu o niezmiennej wierności nowych ministrów dla konstytucji. W prawdzie zapewnienia te nie znajdują wiary powszechnej, zwłaszcza odkąd dowiedziano się, że hrabiowie Potocki i Taaffe dążą wszelkiemi siłami do osiągnięcia porozumienia z arystokracją czesko-morawską. Wszystkie pisma tutejsze potwierdzają dziś domniemanie, że tranzakcja tego rodzaju stanowić będzie prawdopodobnie wstęp do pojednania z czechami w ogólności. Ma tu przybyć wkrótce pewna liczba osobistości z pomienionych sfer wyższej szlachty, i z tymi panami wszczęte zostaną układy. Naturalnie, że mieszczaństwo niemiecko-austrjackie, które uważało siebie od jakich dziesięciu lat za wyłącznego czynnika nadającego ton, żywi obawy z powodu występowania nowych aktorów na scenę życia politycznego w Austrji, że podejrzywa zaraz dążność do przeniewierzenia się konstytucji i do innych podobnych eksperymentów, jak skoro inne czynniki, niż dotychczasowi monopoliści konstytucji, wstępują w szranki tej ostatniej. Lecz po doświadczeniach polityki zawieszenia działalności konstytucji, trudno uwierzyć, ażeby ministrowie terazniejsi chcieli dostarczyć stronnikom konstytucji tę przyjemność, ażeby przez naruszenie form konstytucyjnych, dać tymże stronnikom słuszny powód do stawiania oporu. — W coraz rozleglejszych sferach prowincji niemiecko-austrjackich zaczyna brać górę przekonanie, że sama tylko opozycja bierna, jak za czasów Belcredego, nie przyda się teraz na nic, i w niektórych punktach zaczynają już przemawiać głośno za niezbędnością uorganizowania niemców w Austrji jako narodowości, albowiem na tej jedynie drodze może być zapewnione żywiołowi niemieckiemu należne mu położenie. Przekonanie to przychodzi późno, chociaż może nie zapóźno. Dopóki niemcy w Austrji sadzili się jedynie na doktrynaryzm polityczny i chcieli uszczęśliwić takowym swych spółobywateli, nie mogli oni nic osiągnąć dla siebie samych i musieli naturalnie stracić kredyt innych narodowości. Ogniskami nowego ruchu w obozie niemiecko-austrjackim będą zapewne miasta Brno (Brünn) i Grac, albowiem tak tu, jak również w Pradze, ogólny kierunek żywiołu niemieckiego ma charakter tak egoistyczny, że nic można spodziewać się z tych punktów wielkich usiłowań w dążności do nowego celu.—Z Pesztu donoszono kilka dni temu o wyjeździe do Wiednia prezesa ministrów, hr. Andrassego; podróż ta atoli została zaniechaną, albowiem ten mąż stanu chce zapobiedz prawdopodobnie temu, ażeby mówiono, że obecność jego w stolicy państwa pozostaje w styczności z niezałatwioną jeszcze kwestją ministerjum przedlitawskiego. W ogóle przestrzegana jest w Węgrzech bardzo wielka ogledność co do wypadków z tej strony Litawy. Tylko kwestja legalności wyborów do delegacji, dokonanych przez niekompletną izbę deputowanych, wywołała w Węgrzech żywe rozprawy. Lewy kraniec sądził nawet, że będzie w stanie unicestwić instytucję delegacji w ten sposób, że zaprzeczy legalności tych wyborów, i dla tego powodu agitował energicznie przeciw takowym zapomocą uchwał w klubach i artykułów dziennikarskich. Pisma atoli ministerjalne i organa stronnictwa Deaka wystąpiły niezwłocznie z wielką energją w obronie legalności delegacji wysłanej z rady państwa, i w ten sposób położyły koniec dalszej sprzeczce w tej kwestji. *(Nordd. A. Z.)*

* (Agitacja wyborcza. — Kwestja pojednania). Szlachta niemiecka i czeska w Czechach zaczyna już przedsiębrać kroki w obec nowego

zwrotu w polityce wewnętrznej Austrji. Na odbytem onegdaj w Pradze zgromadzeniu szlachty niemiecko-czeskiej, pod prezydencją księcia Karola Auersperga, porozumiano się co do uorganizowania się ze względu na nowe wybory i postanowiono porozumieć się w tym przedmiocie z innemi grupami niemieckiemi w Austrji. Z drugiej zaś strony, jak donosi *Die Presse*, mają zgromadzić się w tych dniach w Wiedniu pierwszorzędni posiadacze niektórych dóbr ziemskich w Czechach i Morawji, mianowicie hr. Henryk Clam-Martinitz, hr. Egbert Belcredi, książę Jerzy Lobkowicz, Hugo Salm i inni, dla porozumienia się co do dalszej postawy; pismo pomienione wynurza nadzieję, że przy tej sposobności wszczęte zostaną z ministerstwem układy w przedmiocie pojednania. (*Nordd. A. Z.*)

* (Delegacja austrjacka. — P. Lonyay). Wychodzące w Peszcie pismo *Reform* oświadcza półurzędownie, że rządowi węgierskiemu nie przychodziło nigdy na myśl wątpić o zupełnej legalności wyboru delegacji austrjackiej. Sprawozdanie co do wydatków wspólnych zostało już wygotowane w ministerstwie skarbu i będzie prawdopodobnie ostatnią czynnością p. Lonyay'a. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy i Niemcy.

* (Twierdza Landau). *La Patr.* z dnia 13 kwietnia pisze: Listy z Monachjum z dnia 10-go kwietnia donoszą, że rząd berliński usiłując napróżno skłonić do wykonania w całości traktatu zawartego z Bawarją, przystał na tę kwestję. Twierdza Landau, która, ażeby odpowiedzieć mogła potrzebom nowoczesnej wojny, wymagałaby wykonania znacznych robót, zostanie utrzymaną w takim stanie, w jakim się znajdują dawne jej fortyfikacje, dawne uzbrojenie i mieścić w sobie będzie załogę złożoną z dwóch tylko bataljonów weteranów. W razie wojny nie mogłaby ona w takim stanie oddać żadnej usługi, ale Prusy przenoszą takie jej pozostawienie *in statu quo* nad opuszczenie, jakieby pociągnęło za sobą zniesienie głównych murów i sprzedaż prywatnym przemysłowcom gruntów, na których się one wznoszą. Bądź co bądź, rozwiązanie tej kwestji sparaliżowało przyszłe planu rządu pruskiego.

Francja.

* (Przesilenie ministerjalne). *Nord* z d. 13 kwietnia pisze: Sądzono, że usunięcie się p. Daru odroczone zostało aż do ukończenia głosowania powszechnego. Według wiadomości nadeszłych dziś z Paryża minister spraw zagranicznych nie mogąc otrzymać od cesarza Napoleona zezwolenia na przyjmowane przez siebie ograniczenie w wykonaniu uchwały ludowej, chce natychmiast usunąć się z gabinetu. Jutro zapewne otrzymamy urzędową wiadomość o dymisji p. Daru wraz z wiadomością o usunięciu się p. Buffet, o których *Journal officiel* dotąd nic nie wspomniał w obec niepewności położenia ministra spraw zagranicznych. W ogóle w stanie, w jakim znajdują się rzeczy, ministerstwo Olliviera nie bardzoby żałowało ustąpienia p. Daru. Jedność gabinetu zachwianą została na zawsze przez ważne nieporozumienia, jakie się uwydatniły nad kwestją uchwały ludowej. Poparcie osobiste, jakieby p. Daru przez kilka jeszcze tygodni dawał ministerstwu z 2 stycznia, wynagrodziłoby tylko niedostatecznie szkodę moralną, jakaby wypłynęła ztąd dla rządu z powodu braku jedności i jednolitości, któremiby był dotknięty przez obecność tego ministra w jego łonie. Ważne rozprawy nad uchwałą senatu i uchwała ludowa wymagają bardziej niż zwykle tej jedności i jednolitości. Jeżeli więc p. Daru ma się usunąć, dobrzeby było, żeby uczynił to natychmiast.

* (Memorjał). Czytamy w *Mém. dipl.*: Margrabia de Banneville opuścił Paryż, wracając lądem do Rzymu; wiezie on z sobą memorjał, który ma doręczyć papieżowi w odpowiedzi na ostatnią depeszę kardynała Antonellego. Papież każe memorjał ten przetłómaczyć na język łaciński i zakomunikuje go soborowi przez pośrednictwo kardynałów legatów. Memorjał, który margrabia de Banneville doręczy papieżowi, zakomunikowany został poufnie Austrji i innym mocarstwom katolickim, które zgodziły się spiesznie na poglądy ułożone przez rząd francuzki. Gabinet tuileryjski obrał tę formę dla wystąpienia na soborze i dla uwolnienia się równocześnie od odpowiedzialności względem innych mocarstw katolickich, nie potrzebując uwierzytelniać przy soborze ani ambasadora specjalnego, ani też margr. de Banneville.

Włochy i Rzym.

* (Stosunki Rzymu z Hiszpanją). Stosunki pomiędzy kurją rzymską i rządem hiszpańskim pogorszą się wielce, jeżeli sprawdzi się wiadomość podana przez najnowsze pisma francuzkie, podług telegramu z Rzymu, że kurja zabroniła biskupom hiszpańskim składać przysięgę na konstytucję. (*Nordd. A. Z.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Kościół armeński). Porta otomańska usankcjonowała stanowczo odłączenie się kościoła armeńskiego od kościoła katolicko-rzymskiego. (*Jour. de St. Pet.*)

Afryka.

* (Nabytek francuzki). *La Patr.* z dnia 13 kwietnia pisze: Niektóre dzienniki mówiąc o wspomnionym już dawniej fakcie, donoszą że Francja otrzymała w ustępstwie terytorium położone na wybrzeżu morza Czerwonego. Wiadomość przedstawiona w taki sposób jest mylną i ważną jest rzeczą przywrócić prawdziwy jej charakter. Jeden z domów handlowych z Marsylji kupił od Szeika Alitabatt-Dourem terytorium obejmujące 130,000 hektarów, położone nad m. Czerwonem przy wjeździe do zatoki Beb-el-Mendeb. Prawda, że kontrakt przedstawiony był stosownie do prawa wice-konsulowi w Aden; ale obejmuje on w sobie prostą umowę prywatną. Nabywcy mają wkrótce wysłać na ten punkt ekspedycję dla założenia tam kantoru, ale ministerstwo francuzkie wojny zupełnie jest dalekiem od tego nabytku.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,

dnia 4 (16) Kwietnia.

* **(Kancelarja Henryka Kietlińskiego)** komornika przy trybunale cywilnym w Warszawie, przeniesioną została na ulicę Długą do hotelu Drezdeńskiego N. 556 (nowy N. 30).

Kalendarz.

W niedzielę, 5 (17) kwietnia, — **Zmartwychwstanie Chrystusa Pana.**—Słońce wsch. o godz. 5 min. 1; zach. o godz. 6 min. 59.

W poniedziałek 6 (18) kwietnia, — św. Apolinarego m. Słońce wsch. o godz. 5 min. 0; zach. o godz. 7 min. 1.

We wtorek 7 (19) kwietnia, — św. Hermonegesa męcz. Słońce wsch. o godz. 4 min. 57; zach. o godz. 7 min. 2.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + $2.^{0}9$ R.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	745.8	747 5
Termometr Reaumura	+3.4	$+9.^{0}0$
Stan nieba	pochmurny.	pochmurny

Największe ciepło + $9,^{0}7$ R. Najmniejsze ciepło + $2,^{0}5$ R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 8 cali 9.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał-major *Tokmaczew*, z Petersburga; — wyjechali: jenerał-lejtnanci: *Feuchtner*, do Prus i *Żukowski*, do Nowogieorgiewska.

* Dnia 3 (15) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 37, wyzdrowiało 97, umarło 9, pozostało 1606 (mężczyzn 797, kobiet 809) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 142, kobiet 119.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
Petersburg, d. 1 (13) Kwietnia 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	—
„ Amsterdam „	
„ Hamburg „	—
„ Paryż	
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	
5% Bilety Bankowe 1-m	$90\frac{1}{4}$
5% „ „ 2-m	$89\frac{7}{8}$
5% „ „ 3-m	91
5% Pożyczka Premjowa wewnętrzna z r. 1864	$151\frac{3}{4}$
5% „ „ z r. 1866	150
5% „ Rus. Ang. z r. 1870	$107\frac{3}{8}$
5% Listy Zastawne Ruskie	$109\frac{3}{4}$
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	$150\frac{1}{8}$
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	$114\frac{3}{8}$
„ „ „ „ Wiedeńskiej	—
Obligacje W-go Tow. dróg żelaznych	$99\frac{7}{8}$
„ Terespolskiej	—
„ Nikołajewskiej	$112\frac{1}{2}$
Imperjały.	676
Dyskonto.	$5\frac{3}{4}$
RYGA.	
Weksle na Londyn	29
„ Paryż	305
Pożyczka Premjowa 1em	$152\frac{1}{2}$
„ „ 2em	150
ODESSA.	
Weksle na Londyn	8 27
„ Paryż	305

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 4 (16) Kwietnia 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	89	33
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	—
„ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	25	94	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	94	25	94	—
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *)	95	25	94	75
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	—	—	100	50
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	50	76	17
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	90	50	—	
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	152	—	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	150	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	109	50		
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100	73	—	72	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100				
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100				—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	120	90	120	75
„	„ „	k. t.	—	—	—	
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	29	8	28
Paryż	300 Frank.	2 m.	99	—	98	70
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	99	90	99	75
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—		—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—		—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $25\frac{5}{9}$.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 1 k. $56\frac{17}{18}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 50.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 1 (13) Kwietnia 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		$74\frac{1}{8}$
Weksle na Warszawę		74
„ Petersburg 3 tygodn.		$81\frac{3}{4}$
„ „ 3 miesięczny		$80\frac{7}{8}$
„ Londyn 3 „		
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		
„ Wieden 2 „		$81\frac{3}{4}$
4% Listy Zastawne		$69\frac{1}{8}$
4% „ Likwidacyjne.		56
4% Obligacje Skarbowe		$69\frac{3}{8}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$83\frac{3}{4}$
5-ta Pożyczka Stieglitza		$66\frac{1}{2}$
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		$83\frac{3}{4}$
5% 1° „ Premiowe „ 1864		$115\frac{3}{4}$
5% 2° „ „ 1866		$114\frac{1}{4}$
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.		92
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		56
„ „ „ „ Bydgoskiej		60
„ „ „ „ Terespolskiej		87
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej		82
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		$84\frac{7}{8}$
„ „ „ Terespolskiej		$81\frac{7}{8}$
Żyto w miejscu		$44\frac{5}{8}$
„ na dostawę		$44\frac{7}{8}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 60
„ Paryż		49 —
„ Hamburg		91 10
Akcje Banku Kredytowego		258 30
„ „ Anglo-Austr.		327 20
Pożyczka Narodowa		69 75
Lombardy		212 70
Losy z roku 1860		96 50
„ „ 1864		119 80
Z PARYŻA.		
Renta 3%		73 60
Renta Włoska		55 40
Akcje Kredytu Ruchomego		266 25
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$94\frac{3}{16}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2325. *Калишское Губернское Правленіе.*

Бывшій Администраторъ Маіоратнаго имѣнія Кѣлчигловъ въ Велюнскомъ Уѣздѣ, Казиміръ Стоковскій, бѣжалъ за границу. А потому Калишское Губернское Правленіе, на основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа, послѣдовавшаго 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ симъ упомянутаго Казиміра Стоковскаго, чтобы онъ не позже 6 недѣль со времени припечатанія настоящаго вызова, явился въ ближайшее Уѣздное Управленіе. При чемъ присовокупляется, что неявка упомянутаго Стоковскаго въ шести недѣльный срокъ, будетъ считаться доказательствомъ ненахожденія его въ Царствѣ.

Г. Калишъ. 16 Марта 1870 года.
3—3 за Совѣтника, (. , ...).

N. D. 2802. Zawiadomienie od Zarządu Żeglugi Parowej.

Z powodu, że zapowiedziane na dzień 30 Marca (11 Kwietnia) r. b. nadzwyczajne posiedzenie akcjonarjuszów nie przyszło do skutku, przeto Zarząd Żeglugi Parowej na rzekach spławnych Królestwa ma zaszczyt powtórnie zawiadomić akcjonarjuszów tejże spółki że w dniu 9 (21) Maja b. r. w biurze Zarządu w zabudowaniach fabrycznych przy ulicy Solec pod Nr. 2948 mieszczącem się, o godzinie 4 po południu odbędzie się nadzwyczajne posiedzenie Spółki Żeglugi Parowej, na którem odczytane zostaną sprawozdania z czynności żeglugi i jej zakładów fabrycznych po koniec roku 1869.

Życzący sobie uczestniczyć na tem posiedzeniu, raczą w przeciągu czasu od daty niniejszego ogłoszenia do dnia 9 (21) Maja r. b. złożyć w biurze Żeglugi Parowej posiadane przez siebie akcje, od godziny 11 z rana do 3 po południu (wyjąwszy dni świąteczne), które to akcje przyjmowane będą za kwitami mającemi posłużyć za dowód nabytego prawa do uczestniczenia na posiedzeniu.

Warszawa d. 3 (15) Kwietnia 1870 r.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 2816. Rejent Kancelarji Hypotecznej w Warszawie.

Z powodu nastąpionych śmierci: 1. w d. 5 (17) Kwietnia 1869 r. Augusta Rejnholda Schnejder, właściciela domu Nr. 3106*ww*, w Warszawie, 2. w dniu 3 (15) Grudnia 1869 r. Mowszy Endelmana, właściciela domu Nr. 1800 w Warszawie, oraz wierzyciela sumy rs. 3,300 na domu N. 2383*a* w Warszawie, w dziale IV wykazu przez zastrzeżenie z aktów Nr. 15 i 21 ubezpieczonej, 3. w dniu 6 (18) Marca 1870 roku, Antoniego Kubalskiego, współwłaściciela domów Nr. 67 i Nr. 152 w Warszawie, 4. w dniu 11 (23) Lutego 1870 r. Justyny z Kowalskich Obrębskiej współwłaścicielki domu Nr. 609 w Warszawie, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia pierwszych dwóch termin na dzień 4 (16) Lipca 1870 r, dwóch zaś ostatnich na dzień 10 (22) Października 1870 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta wyznaczony został

Franciszek Kulikowski.

N. D. 2756. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej w dniu 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. śmierci Anny-Elżbiety z Bergerów Krajewskiej, współwłaścicielki osady Wola Nr. 53 w Okręgu Warszawskim położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 7 (19) Lipca r. b. w Kancelarji podpisanego Rejenta, wyznaczonym został.

Marceli Zieliński.

N. D. 2757. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej w dniu 5 Listopada 1869 r. śmierci Barbary z Piotrowskich Jasińskiej, wierzycielki sum: a) rs. 11,512 kop. 50 na nieruchomościach Nr. 653 i 654 w dziale IV, pod Nr. 11 i 9; b) rsr. 3,750 na nieruchomości Nr. 496 w dziale IV pod Nr. 17; c) rsr. 1,000 na nieruchomości Nr. 674 w dziale IV pod Nr. 19, intabulowanych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 7 (19) Lipca r. b. w Kancelarji podpisanego Rejenta, wyznaczony został.

Stanisław Zawadzki.

N. D. 2817. Pisarz Sądu Pokoju w Brześciu.

Po zmarłych:

1. Sławie z Szalomów Dobrzyńskiej współwłaścicielce nieruchomości w m. Włocławku pod Nr. 190*b* położonej.

2. Abrahamie Markusie 2-ch imion Dantzyget, właścicielu nieruchomości w temże mieście Włocławku pod Nr. 211 i 222 położonej.

3. Ludwiku Libasie, właścisielu sumy rsr. 4,060 kop. 80 w dziale IV wykazu hypotecznego pod N. 1 intabulowanej na nieruchomości w temże m. Włocławku pod N. 200 i 150 położonej.

4. Marjannie z Muzbeków 1° voto Gładyszewskiej 2° voto Jurgaszko, współwłaścicielce nieruchomości również w m. Włocławku pod liczbami 125 i 139 położonej.

5. Annie Marji z Hoffów Engelmann, współwłaściciclce nieruchomości także w m. Włocławku pod Nr. 118 i 12 położonej.

Otworzyły się spadki do uregulowania których wyznaczam termin w Kancelarji mojej na d. 15 (27) Października 1870 r.

Brześć d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.

Kużelewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2370. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na dostawę papieru w czasie od dnia 1 (13) Maja 1870 r. do tejże daty 1872 r. dla drukowania elementarzy i innych książek, wydawanych przez Władzę Edukacyjną, w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego, odbywać się będzie w dniu 16 (28) Kwietnia 1870 roku o godzinie 12 w południe w Kancelarji Okręgu Naukowego Warszawskiego licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, od cen szczegółowo w warunkach licytacyjnych zamieszczonych, obejmujących zarazem gatunki dostawiać się mającego papieru.

Warunki te przejrzane być mogą w Kancelarji Okręgu Naukowego każdodziennie w godzinach biurowych z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Deklaracje na stemplu ceny kopiejek 75 pod nieważnością powinny być pisane wyraźnie, jasno i podług zamieszczonego poniżej wzoru, bez skrobań, przekreślań, poprawek i zamieszczania warunków i zastrzeżeń.

Procent jaki deklarant od cen zamieszczonych w warunkach odstąpi, literami w deklaracji wypisze.

Do powyższej licytacji potrzebne jest vadium w kwocie rs. 200, a to albo w gotowiźnie albo w papierach podług kursu lub wartości oddzielnemi rozporządzeniami oznaczonych, albo nakoniec, złożony być winien kwit Kasy Rządowej, przekonywający o wniesieniu do tej entrepryzy vadium w powyższej ilości.

Deklaracje przyjmowane będą przez Dyrektora Kancelarji w dniu na licytację przeznaczonym do godziny 12-ej z południa, podane zaś później przyjętemi nie będą.

Warszawa dnia 20 Marca 1870 r.
Dyrektor Kancelarji, Michniewicz.

Wzór do deklaracji.

Wskutku ogłoszenia Kancelarji Okręgu Naukowego Warszawskiego z d. r. b. w N. N. Dziennika Warszawskiego zamieszczonego, podaję niniejszą deklarację mocą której zobowiązuję się dostarczać do Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego, w czasie od dnia 1 (13) Maja 1870 r. do tejże daty 1872 r. papier potrzebny do drukowania elementarzy i innych książek wydawanych przez Władzę Edukacyjną, odstępując od cen w warunkach licytacyjnych zamieszczonych procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego od sta procentu), poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit kasy N. na złożone vadium lub vadium w gotowiźnie, albo w papierach publicznych (wymienić poszczególe ich nazwy) załączam.

Stałe moje zamieszanie przy ulicy pod N.

Pisałem w dniu 1870 r.
(podpisać imię i nazwisko).

N. D. 866. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.

Podaje do powszechnej wiadomości, że na zasadzie art. 7, postanowienia b. Rady Administracyjnej Król. Pol. z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie po uposażeniu włościan pozostałe, za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, są wystawione, z przyległościami i przynależytościami, na przymusową sprzedaż przez publiczną licytację w mieście Kielcach, w Kancelarjach hypotecznych poniżej wymienionych:

1. Blanowice i Piecki z folwarkiem Staw, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 708, vadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs 15,175, termin sprzedaży dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

2. Bodaczów z odpadkami leśnemi tym dobrom przyległemi, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 202, vadium do licytacji wynosi rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,050, termin sprzedaży dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

3. Bukrzycka Wola, z folwarkiem Płosień i osadami młynarskiemi, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 327, vadium do licytacji wynosi rs 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,450. termin sprzedaży dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

4. Brzeście, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 350, vadium do licytacji rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,350, termin sprzedaży dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

5. Buszków, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 310, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,900, termin sprzedaży dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem

6. Chmielów, Niewiatrowice i Szczodrkowice, położone w Okręgu Skalbmierskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 1,116, vadium do licytacji wynosi rub. sreb. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33,100, termin sprzedaży dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

7. Chomentów, z folwarkiem Zagórze, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 490, vadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 11,025, termin sprzedaży d. 24 Sierpnia (5 Września) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

8. Chruścice, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 650, vadium do licytacji wynosi rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,000, termin sprzedaży dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

9. Dobrogoszczyce, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzadaży wynoszą rsr. 370, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozocznie się od sumy rs. 6,650, termin sprzedaży dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Juszyńskim Grzegorzem.

10. Drużykowa i Rędziny, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 615, vadium do licytacji wynosi rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,900, termin sprzedaży dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

11. Dziewięczyce, położone w O-gu Szkalbmierskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 361, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs 7,575, termin sprzedaży d. 25 Sierpnia (6 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

12. Gadawa, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 320, vadium do licytacji wynosi rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,700, termin sprzedaży dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań Szczepanowskim Adamem.

13. Gruszów z Wolą Radzińską i osadą młynarską oraz Imbramowice, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,960, vadium do licytacji wynosi rs. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 45,150, termin sprzedaży dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

14. Igołomia Szarbia, Zofipole, Gleń i Siedliska, położone w Okręgu Proszowickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 4,075, vadium do licytacji wynosi rs. 10,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 126,490, termin sprzedaży dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

15. Komołów miasto, z wsiami Powrożyce, Zawiercie Kromołowskie i Zuzanka, z osadą leśną Kolny las, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 1,052, vadium do licytacji wynosi rsr. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 39,660, termin sprzedaży d. 28 Sierpnia (9 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

16. Łaszów, z lasem Łaszowice i polem Gaik, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 390, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,875, termin sprzedaży dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

17. Nadzów, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 870, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 21,550, termin sprzedaży dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stansławem.

18. Nieznanowice, z folwarkami: Ostrów, Dołowatka i Przygradów, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 6,830, vadium do licytacji wynosi rsr. 15,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 149,900, termin sprzedaży dnia 28 Sierpnia (10 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Juszyńskim Grzegorzem.

19. Opatkowice, z przyległością Rozalin, położone w Okręgu Proszowickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,510, vadium do licytacji wynosi rs. 4,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 44,200, termin sprzedaży dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

20. Pęczelice, Szczaworyż, Błonie, Kapturów, Podlesie i Kowal, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,430, vadium do licytacji rsr. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 53,358, termin sprzedaży dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Juszyńskim Grzegorzem.

21. Pękosław i Kowalów część A, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 330, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 6,500, termin sprzedaży dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemi. Makowskim Stanisławem.

22. Piotrkowice Opatowieckie, położone w Okręgu Skalbmierskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 715, vadium do licytacji wynosi rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,330, termin sprzedaży d. 29 Sierpnia (10 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

23. Przesławice i Chorążyce, położone w Okręgu Proszowickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,215, vadium do licytacji wynosi rsr. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 55,275, termin sprzedaży dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

24. Rachwałowice i Filipowice, położone w Okręgu Skalbmierskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,121, vadium do licytacji wynosi rsr. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 28,030, termin sprzedaży dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1870 roku. przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

25. Rakówek, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 320, vadium do licytacji wynosi rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 6,775, termin sprzedaży dnia 31 Sierpnia (12 Wrzetnia) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

26. Rodaki, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 427, vadium do licytacji wynosi rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,658, termin sprzedaży dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1870 r, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

27. Rzędkowice z folwarkiem Wygoda, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 350, vadium do licytacji wynosi rub. sr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 8,750, termin sprzedaży dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

28. Sędziejowice, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,154, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 26,608, termin sprzedaży dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

29. Sieczków, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 962, vadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,500, termin sprzedaży dnia 31 Sierpnia

(12 Września) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

30. Skorocice, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,140, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,700, termin sprzedaży dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem Juszyńskim Grzegorzem.

31. Świniary, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 962, vadium do licytacji wynosi rub. sr. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 24,550, termin sprzedaży dnia 1 (13) Września 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

32. Szaniec, Janów i Kameduły, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,103, vadium do licytacji wynosi rsr. 5,010, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 53,325, termin sprzedaży dnia 1 (13) Września 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

33. Wojsławice, położone w Okręgu Skalbmierskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 608. vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13 975, termin sprzedaży dnia 1 (13) Września 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

34. Zawada, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w czasie zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 389, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,925, termin sprzedaży dnia 1 (13) Września 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Kielce dnia 19 (31) Stycznia 1870 r.

Prezes, Rożycki.

3—3 Pisarz, Janczewski.

N. D. *1872. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., oraz upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, poniżej wyszczególniające się dobra ziemskie, z należącemi do nich przyległościami i przynależytościami za zaległości rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione zostają na sprzedaż przymusową pierwszą przez licytację publiczną odbyć się mającą w mieście Radomiu w domu przy ulicy Lubelskiej położonym Nr. 156 oznaczonym.

1. Bedlno z przyległościami Kopanina, Majdany i Głupiów z ich przynależytościami, w O-gu Konieckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 3 (15) Września 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 1,110, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,402, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,037.

2. Bilcza składające się z folwarku Bilcza Marynka i wsi zarobnej Bilcza w Okręgu Sandomierskim, Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 3 (15) Września 1870 r. przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 roku wynoszą rs. 902, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,501, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,400.

3. Bogorja składające się z miasta Bogorji, wsiów: Mała wieś, Zimnowoda, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan i mieszczan pozostałe, termin sprzedaży dnia 3 (15) Września 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs 1709, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 5,522, licytacja rozpocznie się od sumy rs 30,768.

4. Brynica z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Szydłowieckim Gubernji Kieleckiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 3 (15) Września 1870 r., przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 147, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,269, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,202.

5. Buszkowice z lasem Kępa od wsi Potoka odciętym z nomenklaturą Marjanów z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Opatowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 4 (16) Września 1870 r., przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs 995, vadium do licytacji złożyć się mające rs 2,230, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,882.

6. Byszów z przyległością Kępie i przynależytościami w Okręgu Sandomierskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 4 (16) Września 1870 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 575, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,854, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,312.

7. Dąbrówka Zabłotnia z kolonją Helenów z przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 4 (16) Września 1870 roku, przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 478, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,658, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,226.

8. Długie część A. i Długie część ¼ lit. B. czyli Wola Zebrzydowska w dwóch księgach hypotecznie uregulowane, z przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 5 (17) Września 1870 r., przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 254, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 711, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,148.

9. Grabowiec miasto z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Soleckim Gubernji Radomksiej położone, po wyłączeniu uposażenia mieszczan pozostałe, termin sprzedaży dnia 5 (17) Września 1870 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r wynoszą rs. 164, vadium do licytacji złożyć się mające rs 1,053. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,070.

10. Grzegorzewice składające się z wsi i folwarku Grzegorzewice, z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Opatowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 7 (19) Września 1870 r., przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe z chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 608, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1,856, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,592.

11. Jabłonna z przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 7 (19) Września 1870 r., prze Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 295, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 684, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,300.

12. Jankowice, Żabia Wola, Górna Wola, Marynki z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 7 (19) Września 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 roku wynoszą rs. 1,190, vadium do licytacji złożyć się mające rs 3,124, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 32,154.

13. Kadłubek składające się z wsi i folwarku Kadłubek, folwarku Gabrjelów, kolonji Budy v. Kalinowo i lasów przyległych do nich należących, z przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 8 (20) Września 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 342, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,004, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,682.

14. Kamienna Wola z kolonją Smug Szumlański i młynem Korczak z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 8 (20) Wrzesnia 1870 r. przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 220, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 733, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,852.

15. Kamień Mściowski, Mściów, Doraz, Doły z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sandomierskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 8 (20) Września 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe [illegible] wili zarządzonej sprzedaży włącznie z [illegible] Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 2,794 [illegible]dium do licytacji złożyć się mające rs. 5,[illegible]7, licytacja rozpocznie się od sumy rs 41,[illegible]72.

16. Kiełczyna, z przyległościami Wola Kiełczyńska, Skoczylas, Ujazd i Buczyna i przynależytościami w Okręgu Staszowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 9 (21) Września 1870 r. przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 787, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 24,73, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,050.

17. Małoszyce z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Opatowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 9 (21) Września 1870 r. przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 1342, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 3,348, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,799.

18. Modrzewie, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opatowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączaniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 9 (21) Września 1870 r., przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 153, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 739, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,402.

19. Oblągór Wielki, z przyległością Widoma i przynależytościami, w Okręgu Szydłowieckim Gubernji Kieleckiej położone, w wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 10 (22) Września 1870 roku, przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 470, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1809, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,220.

20. Omięcin, z przyległościami Wilcza-Wola, Zygmuntów, młynem Soszyn, karczmą Niebieska zwaną, w Okręgu Szydłowieckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 10 (22) Września 1870 roku, przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 1,142, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,505, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 26,940.

21. Pągowiec, z wsią i folwarkiem tegoż nazwiska i miasteczko Dębno, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 11 (23) Wrzesnia 1870 roku, przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 652, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,657, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,902.

22. Pilichowice, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Konieckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 11 (23) Września 1870 r., przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży, włącznie z ratą Czerwcową 1869 r wynoszą rs. 311, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 848, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,964.

23. Pęczyny, składające się z wsi i folwarku tegoż nazwiska, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sandomierskim, Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe termin sprzedaży d. 11 (23) Września 1870 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 604, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,297, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,726.

24. Politów B. z połową lasu Puszcza Borkowiecka zwanego, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Szydłowieckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 12 (24) Września 1870 r., przed Rejentem Karwadzkim Pawłem. raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 205, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 496, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,897.

25. Przewody, z folwarkiem Bugaj, z przyległościami i przynależytościami, w O-gu Sandomierskim Gubernji Radomskiej położone po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 12 (24) Września 1870 r., przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 1,712, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 3,944, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 35,561.

26. Przyborowice, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 12 (24) Września 1870 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 302, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 954, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,248.

27. Raków miasto z przyległą wsią Jamno, z browarem, w niej stawem, karczmą, przy młynie tartakiem, foluszem, papiernią i propinacją w mieście i domami, w Okręgu Staszowskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia mieszczan i włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 12 (24) Września 1870 r., przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r wynoszą rs. 5,415, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 8,502, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 52,477.

Uwaga. Wrazie gdyby dla dóbr Raków przyznanem zostało dodatkowe wynagrodzenie likwidacyjne za spadłe powinności mieszczańskie lub włościańskie, w takim razie uprzedza się chęć licytowania mających, że dodatkowe to wynagrodzenie likwidacyjne wtedy tylko przejdzie wraz z dobrami na własność ich nabywcy, jeśliby przyznanem zostało przez Komisję Likwidacyjną po terminie do licytacji dóbr niniejszemi warunkami oznaczonym. Jeśliby zaś wynagrodzenie to przyznanem zostało przed terminem tejże licytacji, to ono będzie przedmiotem wypłaty w porządku określonym artykułem 12 i następnemi, przepisów o wypłacie listów likwidacyjnych, a okoliczność ta sprawi tylko tę zmianę, że w terminie do licytacji, takowa rozpocznie się już nie od sumy rsr 52,477, lecz od sumy zmniejszonej o ilość przyznanego wynagrodzenia likwidacyjnego w listach likwidacyjnych licząc je w imiennej wartości, tudzież w gotowiźnie i kuponach ubiegłych półroczy. Czyliby jednak wynagrodzenie dodatkowe likwidacyjne o którym tu mowa, przed terminem, lub po terminie licytacji przyznanem zostało, to w każdym razie prawa mieszczanom lub włościanom przyznać się mogące podług zatwierdzonych tabel likwidacyjnych, będąc ciężarem dóbr Raków na sprzedaż przez Towarzystwo Kredytowe wystawionych, obowiązywać będą nabywcę dóbr, chociażby w terminie licytacji jeszcze hypotecznie objawionemi nie były.

28. Rączki i Wymysłów z folwarkiem Porębą i osadą Pustkowie, Błota zwaną, z przyległościami i przynależytościami, w O gu Konieckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 12 (24) Września 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 roku wynoszą rsr. 834, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1,641, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,218.

29. Rdzuchów, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 14 (26) Września 1870 r, przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs 820, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,950, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,797.

30. Ryków część A. składające się z połowy wsi Rykowa w Okręgu Radomskim, z połowy wsi Żukowa, z połowy wsi Wólk-Dębowej, w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej położone, z przyległościami i przynależytościami, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 14 (26) Września 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 934, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1,893, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,990.

31. Sady z Wolą Więcierzową, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 14 (26) Września 1870 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r wynoszą rsr 526, vadium do licytacji złożyć się mające rsr 1,361, licytacja rozpocznie się od sumy rs 15,010.

Uwaga. Ponieważ przy wypłacie listów likwidacyjnych zatrzymano na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego dla dóbr Sady rs. 850 w listach likwidacyjnych, nowonabywca zatem tych dóbr pod rygorem relicytacji obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki Towarzystwa wyrównywającą zatrzymanej sumie, a to spłacając takową w Kasie Dyrekcji Szczegółowej w ciągu dni 20 po licytacji w listach zastawnych Okresu III tej Serji, w jakiej pożyczka do spłaty wskazana zaciągniętą została i wnosząc gotowizną sumę końcową niedającą się spłacić listami zastawnemi.

32. Sienno składające się z miasta Sienno i folwarku tegoż nazwiska, oraz wsi zaro-

bnych: Starej wsi, Berezuchy, Górki, części wsi Dębowej woli na kolonją żydowską puszczonej, folwarku i wsi Tarnówek, folwarku i wsi Olechów z nomenklaturą Dunale zwaną tudzież kolonji Kadłubek, Sarnówek duży i Sarnówek mały nakoniec z lasów duża Strona i mała Strona zwanych, oraz kolonji Karolinów, Aleksandrów, Eugieniów, Dąbrowa i Adamów, z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Soleckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan i mieszczan pozostałe, termin sprzedaży d. 14 (26) Września 1870 r. przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 3,148, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 6,387, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 32,600.

Uwaga. Ponieważ przy wypłacie listów likwidacyjnych zatrzymano na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego dla dóbr Sienno rsr. 5,600 w listach likwidacyjnych, nowo nabywca zatem tych dóbr pod rygorem relicytacji obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki Towarzystwa wyrównywającą zatrzymanej sumie, w ciągu dni 20 po licytacji w listach zastawnych Okresu III tej Serji w jakiej pożyczka do spłaty wskazana zaciągniętą została i wnosząc gotowizną sumę końcową niedającą się spłacić listami zastawnemi.

33. Skąpe i Wólka czyli Wola Paprotnia, z nowo erygowanemi w obrębie tychże dóbr kolonjami Budy i Tomaszów zwanemi z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Konieckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 14 (26) Września 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 446, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1,386, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,554.

34. Słupia z przyległością Bukowie, w Okręgu Konieckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 15 (27) Września 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałam, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 roku wynoszą rsr. 423, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 861, licytacja rozpocznie się od sumy rs 6,880.

35. Strykowice Górne w dwóch księgach hypotecznie uregulowane, to jest: I Strykowice Górne i II Karczówka, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kozienickim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 15 (27) Września 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 238, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1,037, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,780.

36. Stawowice z przyległościami i przynależytościami. w Okręgu Konieckim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 15 (27) Września 1870 r. przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 293, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 784, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,528

37 Tułkowice z wsi i folwarku tegoż nazwiska składające się, z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Sandomierskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 16 (28) Września 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 412, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1,198, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,552.

38. Warszówek A, B, C, D, A Leśkiewiczowizna zwane, a ostatnie B, C, D, z roli ornej Mokradle zwanej, składającej się z zagonów 276, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opatowskim Gubernji Radomskiej położone, po włączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 16 (28) Września 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 577, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1,347, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,590.

39. Wójcin składające się z folwarków: Wójcin, Bogusławów i Irenów, z wsi zarobnej Wójcin i Krasik, tudzież z lasów przyległych, w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 17 (29) Września 1870 r, przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 684, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1,898, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,251.

40 Wola Guzowska z przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Gubernji Radomskiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe termin sprzedaży d. 17 (29) Września 1870 r przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 66, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 422, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,894.

41. Wólka Kłucka z wsiami i folwarkami: Kuzniaki, Nowek, Pałęgi, Filipy, Więzowe, Jarząb, Grzymałków, Skoki większe, Skoki mniejsze, Borki większe i Borki mniejsze, Strawczyn, Hucisko, Drabów, Burdawa, Jamów z fabryką Kuźniczą, tudzież Niedzwiedź z prawem kopania rudy w lesie Glinianym, czyli w boru za Siedliskami leżącym ku gościńcowi który idzie z Chęcin do Opoczna do dóbr Kłucko należącym, z przyległościami i przynależytościami, w trzech księgach hypotecznie uregulowane, to jest: I Wólka Kłucka, II Janów inaczej Jamów, III Huta Jadwiga, w Okręgu Szydłowieckim Gubernji Kieleckiej położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 17 (29) Września 1870 r. przed Rejentem Przychodzkim Michałem raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 1,050, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 5,370, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,986.

42. Zawada składająca się z folwarku Zawada, karczmy Bełdówka zwanej, oraz sadzawki będącej w granicy folwarków Zawada i Tominy, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sandomierskim Gubernji Radomskiej położone, termin sprzedaży d. 18 (30) Września 1870 r. przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rsr. 284, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 706, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,316.

Nadmienia się jednak, iż na zasadzie uwagi przy artykule 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie listów likwidacyjnych, tudzież art. 1294 protokółu 206 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, sprzedaż dóbr Zawada, wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, że licytacja odbyła się po ogłoszeniu, lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia likwidacyjnego.

Vadium do wszystkich powyższych licytacji oznaczone, złożone być winno w gotowiźnie, dozwala się jednak przystępującemu do licytacji, vadium oznaczone gotowizną złożyć listami zastawnemi lub likwidacyjnemi, z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość złożonych listów obliczając tymczasowo, według ostatniego kursu giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiźnie oznaczonej.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej.

Gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem, który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

W końcu uprzedza interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym, przypadło święto kościelne lub uroczystość galowa Dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz eden ogłosi, (art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Radom d. 21 Lutego (5 Marca) 1870 r.

Prezes, w z. Grodziński

p. o. Pisarza, J. Malczewski

N. D. 2810. *Радомское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ Радомскомъ Уѣздномъ Управленіи 27 Апрѣля (9 Мая) с. г. въ 12 часовъ дня, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на подрядъ починки католической церкви въ дер. Одеховѣ, отъ назначенной смѣтной суммы 1,266 руб. 73 коп. (in minus).

Желающіе участвовать на торгахъ, обязаны къ означенному сроку представить свои декларации на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, съ приложеніемъ къ онымъ квитанціи на взносъ временнаго залога въ количествѣ 126 руб. 67 к.

Торговыя кондиціи можно видѣть въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней. Форма объявленія прилагается.

Радомъ, Марта 31 дня 1870 г.

Начальникъ Уѣзда, (. . . .)

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Радомскаго Уѣзднаго Управленія отъ с. г. за N. симъ заявляю, что обязуюсь взять подрядъ починки католической церкви въ дер. Одеховѣ, за сумму съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій, установленныхъ для настоящаго подряда. На взносъ временнаго залога представляю квитанцію кассы

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. дня мѣсяца 1870 года.

(имя и фамилія).

N. D. *2821. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Zawiadamia iż w dniu 2 (14) Lutego 1868 roku w godzinach przedpołudniowych na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń Wydziału I, ogłoszone zostanu po raz pierwszy warunki licytacyjne ułożone do sprzedaży dóbr ziemskich Zakrzyn z przyległościami, położonych w Okręgu Kaliskim Powiecie Turekskim Gubernji Kaliskiej, należących do gminy Strzałków.

Dobra te na żądanie Józefa Puchalskiego właściciela nieruchomości, oraz handlu win i korzeni. w Kaliszu zamieszkałego, zamieszkanie zaś obrane u Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego, Jana Daniela Wojciechowskiego w temże mieście zamieszkałego, obrane mającego, który to Patron jako Obrońca Józefa Puchalskiego, przymuszoną sprzedażą dóbr Zakrzyna kieruje, zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż wywłaszczonej dłużniczce, a dóbr tych właścicielce Ambrozynie Pruskiej, w asystencji jej męża Józefa Pruskiego działającej, w tymże wraz z mężem swym zamieszkałej, przez akt Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego Franciszka Roweckiego w dniu 16 (28) Października 1867 r. rozpoczętym, a w dniu 17 (29) tegoż miesiąca i roku ukończonym. Akt ten doręczony w kopjach w dniu 15 (27) Listopada 1867 r. Józefowi Pruskiemu, mężowi wywłaszczonej dłużniczki i ustanowionemu dozorcy nad zajętemi dobrami Augustowi Welke Wójtowi gminy Strzałków i Stanisławowi Białobrzeskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Kaliskiego.

Wpisany został do księgi wieczystej dóbr Zakrzyn w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) 1867 r, do księgi zaś przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu utrzymywanej w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) t r.

Tak zajęte dobra składają się według wykazu hypotecznego tychże dóbr z folwarku i wsi Zakrzyn, kolonji Zakrzyn, folwarku Annopol, osady Grapienice i osady Młynarskiej do której należy wiatrak, na gruncie jednak osada Młynarska z wiatrakiem nieistnieje, grunta które ją składały przeszły na własność włościan również nieistnieją na gruncie, folwark Annopol i osada Grapienice, należące bowiem do nich grunta i łąki po większej części przeszły na własność włościan, resztujące zaś przyłączone zostały do folwarku Zakrzyn.

Rozległość dóbr przybliżonym sposobem oznaczona wynosi dziesiatyn 810 na miarę rosyjską, czyli włók 53 mórg 5 prętów 100 miary nowopolskiej, W przestrzeni tej jest gruntów ornych włók 22 mórg 8, łąk włók 6 mórg 10, pastwisk włók 6 mórg 10, w ogrodach mórg 5 pręt 100, w ziemi po wyciętym lesie niewyrudowanej włók 5 mórg 20, resztę zajmują nieużytki, jak płace pod zabudowaniami dworskiemi, podwórzami, drogami i wody.

Kuźnię dworską zajmuje kowal Urban Maciejewski, wynagrodzony rocznie, naczynia i narzędzia do kuźni należące, są jego własnością. Józef Pilarski szynkuje trunki dworskie w karczmie we wsi Zakrzynie położonej, za co pobiera wynagrodzenie pięć procent, od wyszynkowanych trunków, posiada gruntu dworskiego mórg 5, opłaca właścicielowi dóbr rocznie czynszu kop. 45.

J. Migórski.

Działo się w Kaliszu d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1867 r.

Stosownie do żądania W. Wojciechowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu.

Ja podpisany Woźny przy Trybunale Cywilnym Kaliskim, w Kaliszu zamieszkały.

Jeden egzemplarz tego aktu odpisany na stemplu ceny kop. 15, na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego Kaliskiego zamieściłem, jak widymata powyżej W. Józefa Migórskiego Pisarza tegoż Trybunału przekonywa, świadczę

Marceli Wiśniewski,

Woźny Trybunału Kaliskiego.

Po odbyciu trzech pnblikacji warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia na dzień 18 (30) Kwietnia r. b. oznaczonym został, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,000, którą popierający sprzedaż ofiaruje.

Kalisz d. 2 (14) Marca 1868 r.

Asesor Kolegjalny J. Migórski.

W dniu 18 (30) Kwietnia, odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie dóbr Zakrzyn, własność ich przysądzona za cenę rsr. 12,000 popierającemu sprzedaż, termin zaś do ostatecznego przysądzenia oznaczony został na dzień 6 (18) Czerwca 1868 r.

Kalisz d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1868 r.

Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu,

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Termin powyższy spełzł dla zaszłych sporów, po usunięciu których wyrokiem przez Trybunał Cywilny w Kaliszu w dniu 16 (28) Października wydanym, nowy termin na dzień 2 (14) Grudnia 1869 r. oznaczony został.

Kalisz d. 22 Paździer. (3 Listop.) 1869 r.

Pisarz Trybunału,

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Wyrokiem Trybunału z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. z powodu iż w dniu 2 (14) Grudnia 1869 r. licytacja odbytą nie została, nowy termin do stanowczej sprzedaży na dzień 12 (24) Maja b. r. jest wyznaczony.

Kalisz d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r.

Pisarz Trybunału,

Asesor Kolegjalny, J. Migórki.

N. D. 2822. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Zawiadamia, iż na żądanie Stanisławy z Tymienieckich Czyńskiej, Aleksandra Czyńskiego żony, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, w m. Kaliszu zamieszkałej, przez Aleksandra Czyńskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Kaliszu działającej i u niego prawne zamieszkanie obrane mającej, wystawione zostały na sprzedaż w drodze relicytacji dobra ziemskie

P O P Ó W,

w Okręgu Wartskim Powiecie Turekskim Gubernji Kaliskiej położone, które w drodze relicytacji w d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 roku w Trybunale tutejszym odbytej, przysądzone zostały ostatecznie. na własność Patronowi Trybunału Kaliskiego Franciszkowi Modrzejewskiemu za sumę rsr. 57,501, lecz gdy wedle świadectwa Pisarza Trybunału z d. 9 (21) Marca 1870 r., nowonabywca nie uczynił zadosyć warunkom licytacyjnym, przeto na niebezpieczeństwo wspomnionego nabywcy powtórną sprzedaż następuje.

Sprzedaż ta odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego Kaliskiego w pałacu Sądowym przy ulicy Józefina w Kaliszu posiedzenia odbywającego, a pierwsze ogłoszenie warunków tej sprdedaży nastąpi na posiedzeniu tegoż Trybunału w d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 49,998 kop. 76½.

Vadium w sumie rsr. 4,000 jest wymagane w monecie stałej kurs mającej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą u podpisanego Pisarza i Patrona Czyńskiego w Kaliszu zamieszkałego.

Kalisz d. 10 (22) Marca 1870 r.

Korycki.

N. D. 2824. W d. 7 (19) Kwietnia 1870 r. o godz. 12 w południe na placu targowym Stare-Miasto, stół sosnowy ze szrubsztakiem, tualetka, zegary, garderoba, samowary, kuferek, lornetka i t. p., w d 8 (20) t. m. i r. o godz. 11 z rana na Muranowie, o godz. 12 w południe około 3-ch Krzyży, meble różne, machoniowe i jesionowe, lustra, zegary i t. p. w Warszawie jako placach głównych targowych prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi bgdą.

Jan *Orłowski*, Komornik.

N. D. 2818 Podaję do wiadomości, że w d. 8 (20) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe na targu publicznym za Żelazną Bramą zwanym, i w d. 9 (21) Kwietnia t. r. o godzinie 12 w południe na targu Muranów zwanym, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jesionowe, dębowe, machoniowe i sosnowe, jako to: stoły, łóżka, komoda, krzesła, taborety, parawan, szafy, bufeta i kanapa i t. p. różne przedmiota, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman, Komornik.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

W PONIEDZIAŁEK, Z POWODU ŚWIĘTA UROCZYSTEGO, DZIENNIK NIE WYJDZIE.